

Univerzita Karlova

Filozofická fakulta

Katedra psychologie

Diplomová práce

Bc. et Bc. Zdeňka Řezníčková

**Vybrané charakteristiky osob,
provozujících sadomasochistické aktivity**

**Selected characteristics of persons
engaged in sadomasochistic activities**

Praha, 2018

Vedoucí práce: prof. PhDr. Petr Weiss, Ph.D., DSc.

Děkuji prof. PhDr. Petru Weissovi, Ph.D., DSc. za odborné vedení mé práce, cenné rady a inspirující podněty. Zároveň děkuji všem, kteří mě při tvorbě této práce jakýmkoliv způsobem podpořili a rovněž všem respondentům, kteří se přihlásili do výzkumu, rozhodli se podělit o své zkušenosti a přispěli tak ke vzniku této práce.

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně, že jsem řádně citovala všechny použité prameny a literaturu a že práce nebyla využita v rámci jiného vysokoškolského studia či k získání jiného nebo stejného titulu.

V Kladně dne 3. 4. 2018

.....
Bc. et Bc. Zdeňka Řezníčková

Abstrakt:

Tématem této práce jsou vybrané charakteristiky osob, provozujících sadomasochistické aktivity. Obsahem teoretické části je vymezení sadomasochistických aktivit a přehled současného poznání této problematiky. Výzkum se zaměřuje na tři oblasti, a to na osobnostní charakteristiky, spokojenost a potenciálně přidružené negativní jevy.

Inovativní oproti předchozím studiím je zejména způsob vymezení zkoumaných skupin, a to nejen na osoby, které sadomasochistické aktivity provozují a na ty, které nikoliv, ale současně dělení osob, které tyto aktivity provozují na základě jejich motivace - na osoby, u nichž by bylo možné hovořit o sadomasochistické sexuální variaci a na osoby, které sadomasochistické aktivity provozují s absencí sadomasochistické sexuální variace. Výstupy výzkumu jsou podkladem k dalšímu, detailnějšímu zkoumání této problematiky.

Klíčová slova:

sadismus, masochismus, sadomasochismus, partnerský sadomasochismus, konsenzuální sadomasochismus, BDSM, sexuální deviace, sexuální variace

Abstract:

The topic of this thesis is selected characteristics of persons engaged in sadomasochistic activities. The content of the theoretical part is the definition of sadomasochistic activities and an overview of contemporary knowledge about this topic. Research is focused on three areas - personality characteristics, satisfaction and potentially associated negative phenomena.

Innovative part of this research is the way of identifying the groups. There are not only persons who are engaged in sadomasochistic activities and persons who aren't. But also persons who are engaged in this activity because of their sadomasochistic sexual variation and persons who are engaged in this activity without sadomasochistic sexual variation. The results of this thesis are the basis for further, more detailed research on this topic.

Keywords:

sadism, masochism, sadomasochism, consensual sadomasochism, BDSM, sexual deviation

Obsah

Úvod.....	8
Teoretická část.....	11
1. Sexuální variace.....	12
2. Sadomasochistické aktivity.....	14
2.1 Sadomasochistické aktivity jako realizace menšinové sexuální variace.....	15
2.1.1 Klinické vymezení sadomasochismu.....	15
2.1.2 Partnerský sadomasochismus.....	18
2.2 Sadomasochistické aktivity bez přítomnosti sadomasochistické variace.....	19
3. Problematika vymezení pojmu BDSM.....	21
3. 1 Úskalí pojmu BDSM.....	22
4. Současná úroveň poznání osob, provozujících sadomasochistické aktivity.....	24
4.1 Motivace k realizaci a potenciální benefity sadomasochistických aktivit.....	25
4.2 Osobnostní charakteristiky.....	28
4.3 Souvislost s psychickými obtížemi.....	28
4.4. Souvislost se sexuálním zneužíváním.....	29
4.5. Souvislost se sebevražedným jednáním.....	30
4.6 Souvislost s partnerskými vztahy.....	30
4.7 Prevalence sadomasochistických preferencí a aktivit v populaci.....	32
5. Problematika sadomasochistických aktivit v poradenské praxi.....	35
Empirická část.....	37
5. Cíle výzkumu.....	38
6. Hypotézy.....	39
6.1 Osobnostní charakteristiky.....	39
6.2 Spokojenost.....	40
6.3 Potenciálně přidružené negativní jevy.....	41

7. Metoda.....	43
7.1 Sestavení dotazníku.....	43
7.2 Sběr dat.....	44
7.3 Zpracování dat.....	45
7.4. Etické aspekty výzkumu.....	45
8. Výzkumný soubor.....	47
8.1 Pohlaví.....	47
8.2 Věk.....	47
8.3 Nejvyšší dosažené vzdělání.....	48
8.4 Sexuální orientace.....	49
8.5 Bydliště.....	50
9. Výsledky.....	52
9.1 Osobnostní charakteristiky.....	52
9.2 Spokojenost.....	56
9.3 Potenciálně přidružené negativní jevy.....	59
10. Diskuse.....	63
Závěr.....	69
Seznam použité literatury.....	71
Přílohy.....	79
Příloha č. 1: Dotazník.....	80

Úvod

Sexualita je přirozenou součástí života každého člověka. Stojí u samého početí a lze ji rozvíjet i do vysokého věku. Těm, kteří se rozhodnou ji prozkoumávat a kultivovat ji, může přinést řadu benefitů – nejde pouze o prokreační funkci, tedy plození potomků, ale také o funkci rekreační – pro mnohé jde o příjemný způsob odpočinku, relaxace, pro některé dokonce o způsob hlubšího sebepoznání.

Přes značnou otevřenost, kterou v této oblasti lze vnímat v České republice v porovnání s jinými státy a přes benevolenci české společnosti v oblasti sexuality, přes mílové kroky, které urazila sexuologie jako vědní obor v posledních desetiletích i přes nepřeborné množství materiálů pro laickou veřejnost, zaměřených na edukaci a rozvoj sexuality, se lze přesto i v dnešní době setkat se „slepými“ místy, která jsou mnohdy mylně chápána jak laickou veřejností, tak i některými odborníky. Jsou to místa, u kterých se lze dosud setkat s nepochopením, či dokonce stigmatizací a tabuizací. Jedním z nich jsou sadomasochistické aktivity, o kterých tato práce pojednává.

Zabývám se tímto tématem přes deset let a vnímám určitý pozitivní posun v pohledu české společnosti. Domnívám se, že populární romány a filmy s náznaky sadomasochistických aktivit, společně se stoupajícím počtem populárně naučných článků na toto téma, přispěly k větší veřejné diskusi věnované tomuto tématu a možná i k většímu pochopení a experimentování u osob, které tyto aktivity vnímají spíše jako zpestření než jako realizaci menšinové sexuální variace, která by jim byla vlastní.

Současně se však dosud setkávám i s řadou zažitých stereotypů a mylných představ, se strachem z nepochopení či odmítnutí na straně těch, pro které sadomasochismus představuje součást jejich přirozenosti a zároveň také s nízkou informovaností odborníků v poradenské praxi, kteří v České republice dosud nejsou komplexně edukováni v tom, jak pracovat s klienty, kteří se těmito aktivitám věnují a vnáší je jako téma do poradenství, ať už v podobě hlavní zakázky, či jako součást svého příběhu.

I dnes mnohdy přetrvává určité nepochopení, co se týče realizace sadomasochistických aktivit co by konsensuálního jednání, rigidita v názorech na toto téma a tradiční paradigma menšinové sexuální variace (jinými slovy aberace, parafilie, deviace,...) jako něčeho jednoznačně negativního, přestože moderní výzkumy již tuto problematiku tak černobíle nevidí.

Tento problém vystihují slova A. Kolářského, významného představitele moderní sexuologie: „*stará moudrost praví, že k dobrému poznání je třeba lásky. Jak bychom tedy mohli mít rádi devianty a jak bychom jim mohli porozumět, kdybychom věřili charakteristikám jejich osobnosti, jež znamenají jen samé nedokonalosti či špatnosti...*“ (Kolářský, 2008, s. 9) a dále: „*sexuální variace pokládáné za menšinové a v tom smyslu za deviace nemají znamenat něco a priori nežádoucího. Nepřísluší nám soudit přírodu za existenci plurality lidských typů*“ (Kolářský, 2007).

V posledních letech jednoznačně roste počet výzkumů, které se tomuto tématu věnují a které dávají sadomasochistické aktivity do souvislosti s nejrůznějšími jevy, nicméně v české společnosti dle mého názoru dosud chybí jejich větší propojení s praxí a současně s tím se domnívám, že byl dosud často opomíjen z mého pohledu klíčový bod, a to motivace k realizaci.

Cílem této práce je tedy přispět do mozaiky současných znalostí o lidech, kteří provozují sadomasochistické aktivity s důrazem právě na jejich motivaci a napomoci tak k jejich lepšímu pochopení - jak uvádí opět A. Kolářský: „*je třeba se stále zabývat motivační podstatou. Když se to nedělá, jeví se například sexualita agresora jako zlá. Přitom podstata jeho sexuologického problému, jak ji odhaluje přírodovědný přístup k sexuální motivaci, je obvykle zcela nevinná*“ (Kolářský, 2007).

V teoretické části této práce se budu věnovat podrobnému vymezení sadomasochistických aktivit. Dále představím přehled výzkumů, věnujících se jejich souvislostem s vybranými tématy, na které navazují v části praktické. Ústřední částí této práce je pak samotný výzkum, zaměřený na vybrané charakteristiky osob, provozujících tyto aktivity, a to na osobnostní charakteristiky, spokojenost a dále na potenciálně přidružené negativní jevy, jako je zneužívání, znásilnění a další.

Porovnává se skupina osob, pro které jsou sadomasochistické aktivity formou realizace jejich menšinové sexuální variace, dále osoby, které tyto aktivity provozují s absencí této variace, a konečně osoby, které tyto aktivity neprovozují vůbec. Jedná se o první výzkum, který porovnává vybrané charakteristiky mezi těmito třemi skupinami.

Věřím, že tato práce může přispět nejen k detabuizaci tohoto tématu, větší informovanosti a pochopení nejen laickou veřejností, ale i odborníky. Mou snahou není přesvědčit čtenáře o tom, že sadomasochistické aktivity jsou něco, co by si měl určitě vyzkoušet každý. Naopak se domnívám, že se jedná o aktivity, které dle mého názoru nejsou vhodné pro každého, ale okruh těch, kterým budou vyhovovat a kterým budou přinášet

potěšení, si jistě najdou, a které mají vedle určitých potenciálních benefitů i potenciální rizika - stejně jako cokoliv jiného.

Současně je mým cílem (nejen prostřednictvím této práce) šíření relevantních informací - odborníkům mohou poznatky v této oblasti pomoci s větším pochopením klientů a rovněž se zkvalitněním jejich práce. Laikům, kteří sadomasochistické aktivity neprovozují mohou pomoci osvětlit tuto problematiku a uvést na pravou míru některé stereotypy, ze kterých vyplývá strach z čehosi odlišného, ne-normálního. A konečně laikům, kteří sadomasochistické aktivity provozují a kteří si mnohdy sami kladou otázky typu „co mám dělat s tím, co jsem v sobě objevil/a, najdu někdy protějšek, se kterým bych to mohl/a realizovat? Můžu o tom vůbec někomu říct?“ a dalším snad tato práce pomůže s odbouráním strachu z určité odlišnosti, který s sebou menšinové sexuální variace mohou přinášet.

V práci na toto téma chci pokračovat navazujícím výzkumem, který se podrobněji zaměří na témata, zkoumaná v této práci a rozšíří je o další, související oblasti.

Teoretická část

1. Sexuální variace

V této práci pracuji s termínem „*sexuální variace*“, případně „*menšinová sexuální variace*“. Používám jej, neboť jej vnímám jako výstižnější a zároveň u něho nepozoruji spojení s negativními konotacemi, jaké se pojí například se staršími pojmy, jako jsou parafilie, aberace, deviace, či perverze, označujícími sexuální zaměření odlišná od normy.

Pojem „*sexuální variace*“ v Čechách propagoval zejména PhDr. Aleš Kolářský, Csc., významný představitel české sexuologie a autor jedinečné koncepce, kterou shrnul v publikaci *Jak porozumět sexuálním deviacím* (2008). Zde také popsal svou definici sexuálních variací: „*Termínu sexuální variace zde užíváme pro kterýkoliv typ sexuální orientace, a tedy i pro běžný „normální“ typ. Nezabýváme se otázkou, zda některé, a které, menšinové sexuální variace jsou poruchou zdraví. Nepřísluší mi to jako nelékaři, i když v některých případech ujdou slova „porucha“ či „chyba“ ve shodě s lékařskou sexuologií. Menšinová vlastnost nemusí být poruchou zdraví. Připomeňme např. levorukost či genialitu*“ (Kolářský, 2008, s. 19).

V této práci tedy využívám v souladu s uvedenou citací neutrální termín „*variace*“ pro kteroukoliv variantu sexuálního zaměření a pro označení těch preferencí, které by se daly starším označením pojmenovat jako parafilie či deviace, užívám spojení „*menšinové sexuální variace*“. Na tomto místě by bylo možno pohovořit také k otázce pojmu „normalita“ jako označení pro cosi většinového, zde zejména v souvislosti se sexualitou - Weiss (2017, s. 29) uvádí, že za normální lze považovat „*takové konsenzuální (souhlasné) sexuální aktivity, které se odehrávají mezi psychosexuálně a somatosexuálně dostatečně zralými a pokrevně v přímé linii nespřízněnými partnery a jež nevedou k jejich psychickému nebo tělesnému poškození*“.

Brzek (2007) zároveň ve své publikaci *Sexuologie* pro právníky uvádí, že lze rozlišit dvě formy menšinové sexuální variace a to „*jádrovou*“ a „*v širším slova smyslu*“. V případě jádrové formy není jedinec schopen realizovat svou sexualitu jiným způsobem, než který zapadá do jeho menšinového sexuálního zaměření (tedy například nemusí být schopen vzrušení při pohlavním styku, ale vzrušení dosahuje pouze přijímáním bolestivých podnětů).

U menšinové sexuální variace v širším slova smyslu je jedinec schopen dosáhnout vzrušení běžnými sexuálními podněty, které však pro něho jsou méně přitažlivé. Převažují a jsou preferovány podněty, spadající do jeho menšinových sexuálních preferencí, byť ne tak výlučně, jako v případě jádrové varianty, ale jsou podstatnou složkou sexuality jedince a jako takové mohou podstatně ovlivňovat jeho motivaci k jednání, viz. tabulka č. 1.

Tyto dvě formy dokládá například výzkum Santtily a Sandnabby (2002), který se zabýval postojem k sexualitě u lidí, provozujících BDSM. Bylo zjištěno, že celou třetinu respondentů uspokojí pouze sex, který obsahuje sadomasochistické prvky.

	S přítomností menšinové sex. variace v širším slova smyslu	S přítomností menšinové sex. variace v jádrové formě
Schopnost realizace normálního sex. chování	ANO	NE

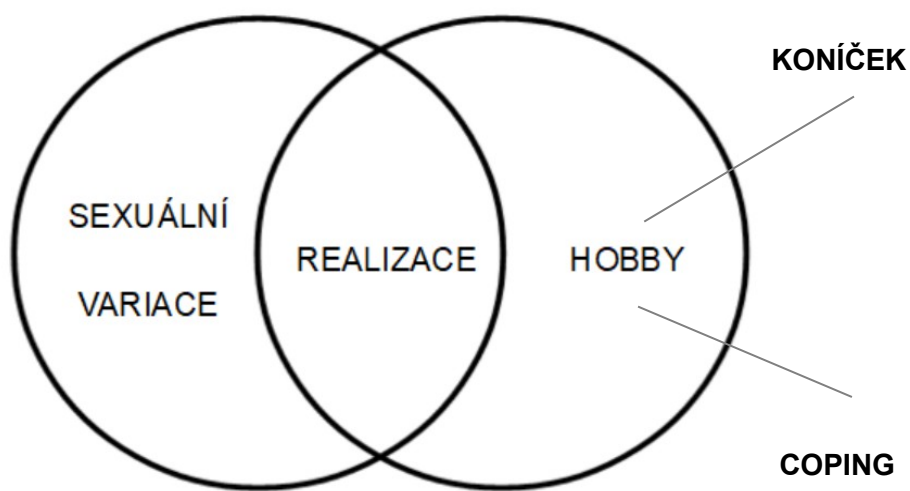
Tabulka č. 1 – schopnost realizace sexuálních aktivit s přítomností sexuální variace

2. Sadomasochistické aktivity

V sexuálním kontextu označujeme jako sadomasochistické aktivity takové, které mají za cíl vyvolání sexuálního vzrušení prostřednictvím dominance, kontroly, působení fyzického nebo psychického utrpení (sadismus) nebo naopak prostřednictvím odevzdání se, vlastním ponižením či utrpením (masochismus). V případě, kdy se u jedince vyskytuje současně obojí, hovoříme o sadomasochistickém chování. Tyto aktivity mohou hrát úlohu sexuální přede hry, ale rovněž mohou samy o sobě vyvolat sexuální vyvrcholení a v některých případech tak sexuální akt zcela nahradit.

Zde je třeba uvést, že nelze automaticky stavět rovnítko mezi realizací určitých aktivit a konkrétní sexuální variací – jedná se o omyl, který dosud často přetrvává. Samotná realizace ještě není důkazem přítomnosti dané variace a současně nelze říci, že absence těchto aktivit u konkrétního jedince přítomnost oné variace vylučuje. Proto zde jasně odlišuji sadomasochismus – tedy menšinovou sexuální variaci a sadomasochistické chování, které je možno realizovat i bez přítomnosti oné variace.

Existují dvě základní skupiny osob, provozujících sadomasochistické aktivity (viz. obrázek č. 1.).

Obrázek č. 1 - grafické znázornění osob, realizujících sadomasochistické aktivity

1. Existují lidé, u nichž lze hovořit o přítomnosti menšinové sexuální variace, v tomto případě sadomasochismu, kteří vnímají sadomasochistické aktivity jako přirozenou součást svého sexuálního nastavení, resp. realizaci své sexuální variace. V případě sexuální variace se však tato nemusí nijak projevit. Každý jedinec je zcela individuální a na každém tedy záleží, zda se k realizaci rozhodne a zároveň zvolená míra a frekvence této realizace může být velice různá – od ideatorní formy (odehrávající se pouze v představách), přes jemné prvky, až po extrémní podoby.

2. Současně existují lidé, kteří zařazují do svých aktivit sadomasochistické prvky, aniž by jejich motivací k realizaci byla sexuální variace. V takovém případě hovoříme o jakémsi hobby, či experimentování. Nicméně pojetí sadomasochistických aktivit, jako hobby či tzv. serious leisure (viz. kapitola 4.1), tedy realizace bez nutnosti přítomnosti menšinové sexuální variace nemusí nutně znamenat, že se jedná o aktivity realizované čistě pro potěšení a radost – v kontextu této práce je hobby realizace sadomasochistických aktivit pojímána jako realizace s absencí sadomasochistické sexuální variace.

Společně s kolegou Mgr. Markem Pospíšilem se domníváme, že určitou část této skupiny mohou rovněž tvořit lidé, u kterých je potřeba realizace sadomasochistických aktivit formou copingové strategie. Jedná se však o novou hypotézu, kterou bude nutno podrobně prozkoumat. Více o důvodech, proč lidé tyto aktivity realizují, pojednávám v kapitolách 2.2 a 4.1.

2.1 Sadomasochistické aktivity jako realizace menšinové sexuální variace

V případě sadomasochistických aktivit jako realizace menšinové sexuální variace hovoříme o sadismu, masochismu, případně sadomasochismu.

2.1.1 Klinické vymezení sadomasochismu

Primárně je však třeba uvést, že menšinové sexuální variace, ač jsou zařazovány mezi nemoci, nejsou nemocemi v pravém slova smyslu. Jedná se o trvalou součást osobnosti, jejíž původ se dle současného vědeckého pohledu zřejmě nachází v rovině bio-psycho-sociální. Současně lze říci, že u každého jedince jde o naprosto jedinečnou, individuální kombinaci a s ohledem na to je také třeba ke každému individuálně přistupovat. Menšinovou sexuální variaci tedy nelze léčit v pravém slova smyslu - lze pouze pomoci přijmout ji jako

součást vlastní osobnosti a modifikovat vnější chování jednotlivce (Weiss, 2017, s.17) a to tak aby bylo v souladu s normami dané společnosti.

V současné době je v České republice jako výchozí materiál ke klasifikaci užíváno desáté vydání Mezinárodní klasifikace nemocí (2008), vydané Mezinárodní zdravotnickou organizací. V rámci něho nalezneme Sadomasochismus pod kódem F65.5 jako součást kapitoly F65 Poruchy sexuální preference:

„Sadomasochismus

Preference sexuální aktivity, která zahrnuje působení bolesti, ponížení nebo omezování osobní svobody. Jestliže subjekt raději takovou stimulaci přijímá, jde o masochismus, jestliže jí sám provádí, pak jde o sadismus. Subjekt často pociťuje sexuální vzrušení jak ze sadistických, tak masochistických aktivit.

- *Masochismus*
- *Sadismus*“

Kritika vůči této definici směřuje zejména k faktu, že zde nenalezneme připuštění dvou variant, a to sadomasochismu co by poruchy, charakterizované tím, že svému nositeli způsobuje distres a sadomasochismu, jako zdravě integrované, byť menšinově se vyskytující, součásti osobnosti, o které jedinec ví a kterou je schopen realizovat v rámci norem dané společnosti. Ve druhém případě pak vyvstává otázka, zda je tedy nutné u každého člověka, u něhož se tyto preference vyskytují, diagnostikovat poruchu, neboť tato diagnóza může vést jak k nepříjemným pocitům jejího nositele, tak i k jeho společenské stigmatizaci.

V reakci na tuto kritiku přikročily již některé země k celkovému vyjmutí sadomasochismu ze seznamu poruch, a to konkrétně Dánsko (1995), Švédsko (2009), Norsko (2010), Finsko (2011).

Zlatou střední cestou se v tomto případě vydalo páté vydání Diagnostického a statistického manuálu Americké psychiatrické asociace (2015), s jehož pojetím dvou variant sadomasochismu nejvíce koresponduji a do které lze zároveň zasadit termín „*partnerský sadomasochismus*“ o kterém pohovořím dále v kapitole 2.1.2. Z pohledu DSM-V je možné rozlišit sexuální poruchu a sexuální zájem.

Sexuální masochistická porucha 302.83 (Sexual Masochism), která odpovídá diagnóze F65.51 dle MKN-10 je v DSM-V (2015) specifikována takto:

„A. Po dobu alespoň šesti měsíců pocíťování opakovaného a intenzivního vzrušení způsobeného podstupováním ponižování, bití, svazování, či jiného utrpení, jež se projevuje ve fantaziích, nutkání, či chování.

B. Fantazie a sexuální nutkání či chování způsobují klinicky významnou nepohodu nebo funkční narušení v sociální, pracovní či jiné důležité oblasti.“

Sexuální sadistická porucha 302.84 (Sexual Sadism), která odpovídá diagnóze F65.52 dle MKN-10 je v DSM-V (2015) specifikována takto:

„A. Po dobu alespoň šesti měsíců, pocíťování opakovaného a intenzivního vzrušení, způsobného fyzickým či psychickým utrpením jiných osob, jež se projevuje ve fantaziích, nutkání či chování.

B. Jedinec jednal na základě těchto sexuálních potřeb, které realizoval na nesouhlasící osobě anebo mu tyto sexuální touhy či fantazie způsobují klinicky významnou nepohodu nebo funkční narušení v sociální, pracovní či jiné oblasti.“

Oproti klasifikaci MKN-10 zde lze tedy vidět důraz na distress vycházející ze sexuálních preferencí jako zásadní faktor pro diagnostiku.

Současně se sexuální sadistickou a masochistickou poruchou nalezneme v DSM-V také masochistický či sadistický sexuální zájem. Dle autorů lze tento zájem konstatovat, pokud jedinec nepocíťuje *„žádnou nepohodu, například úzkost, obsese, vinu, či hanbu, které by byly způsobené těmito parafilními impulzy, a tyto jim neztěžují plnění jiných osobních cílů“* (DSM-V, 2015). V tomto případě se tedy o poruchu nejedná. Právě tento sexuální zájem koresponduje s termínem *„partnerský sadomasochismus“*.

Domnívám se, že jasné odlišení poruchy od zájmu v odborném manuálu je lepší cestou, než kompletní vynětí tohoto jevu, neboť právě tyto manuály by se z mého pohledu měly stát klíčovými vodítky při práci s klienty, ať už se jedná o poruchu, nebo zájem, který klient teprve začíná sám v sobě objevovat.

Jasně oddělení obou forem v páté revizi DSM zároveň přineslo praktické výsledky, např. v zahraničí pozitivní dopad na rodiče, kteří se sadomasochistickým aktivitám věnují a usilují v rozvodovém řízení o svěření dítěte do péče. Je bohužel smutným faktem, že právě natolik intimní záležitost, jako sexuální variace může evokovat představu nedostatečné kompetence postarat se o dítě či obavy z jiných nedostatků nositelů těchto variací, které ve skutečnosti nejsou reálně podloženy.

Přehledné rozdělení a souvislost mezi jednotlivými termíny v DSM-V, MKN-10 a jejich spojitostí s partnerským sadomasochismem je znázorněna v tabulce č. 2.

MKN-10	DSM-V	
F65.5 Sadomasochismus:		
- F65.51 Masochismus	302.83 Sexuální masochistická porucha	
- F65.52 Sadismus	302.84 Sexuální sadistická porucha	
	- Masochistický sexuální zájem	- Partnerský sadomasochismus
	- Sadistický sexuální zájem	

Tabulka č. 2 – klasifikace sadomasochismu dle MKN-10 a DSM-V

2.1.2 Partnerský sadomasochismus

Nejčastější formou sadomasochistických aktivit jak mezi heterosexuálními, tak homosexuálními jedinci, je dle Weisse (2017) tzv. partnerský sadomasochismus, který koresponduje s výše zmíněným termínem „sadistický“ či „masochistický sexuální zájem“ dle manuálu DSM-V. Lze je tedy pojmut jako synonyma.

V tomto případě: „jsou potřeby partnerů komplementární, odehrávají se za vzájemného souhlasu a bez pocitů studu či viny“ (Weiss, 2017, s. 83). Pojem „partnerský“ neodkazuje ani tak k tomu, že by bylo vždy nutné realizovat tyto aktivity pouze ve dvojici či mezi partnery, ale k tomu, že zde nemusí být naplněna podmínka anonymity objektu, na rozdíl od jiných deviací v aktivitě, kterými jsou voyeurismus, exhibicionismus, frotérismus, tušérství, patologická sexuální agresivita, agresivní sadismus a jiné deviace v aktivitě (Weiss, 2017, str. 5). Hovoříme zde tedy o rovnocenném protějšku, místo o oběti, či o objektu, proto tedy pojem „partnerský sadomasochismus“.

2.2 Sadomasochistické aktivity bez přítomnosti sadomasochistické variace

Jak již bylo uvedeno, kromě osob, které provozují sadomasochistické aktivity z důvodu svého menšinového sexuálního zaměření, existují rovněž lidé, u nichž nelze stanovit sexuální poruchu, ani zájem, jak je vymezují klinické manuály, a přesto sadomasochistické aktivity realizují.

To, co je odděluje od osob, u nichž bychom mohli o poruše či zájmu hovořit, je absence skutečně niterné potřeby, touhy po uspokojení prostřednictvím specifických aktivit a pocitu chybění čehosi důležitého, pokud tyto aktivity jsou po určitou dobu potlačovány, ať už z vlastního rozhodnutí, či v důsledku nepříznivých vnějších podmínek (například absence partnera či partnerky svolné k těmto aktivitám, či například absence vhodného prostoru pro realizaci). V případě tzv. experimentátorů, tedy osob, které sadomasochistické aktivity provozují jako hobby, tuto potřebu nenalezneme. Jako příklad lze uvést srovnání modelových klientů A a B.

Klient A (42 let) žije 10 let v manželství. Popisuje ho jako harmonické a dále i to, že manželka nemá kdykoliv problém s klasickým pohlavním stykem, nicméně sadomasochistické aktivity, ideálně v dominantní roli, odmítá. Klient je schopen klasické soulože, ale již několik let vyhledává tajně profesionální erotické služby, zaměřené na sadomasochistické aktivity, neboť bez jejich občasné realizace pociťuje stres, cítí se v napětí a vnímá svou sexualitu jako neuspokojivou.

Druhým příkladem je klient B (35 let), který žije 7 let se svou partnerkou. Do poradenství přišel se zájmem ozvláštnit svou sexualitu něčím novým. Konkrétní představu, či fantazie, zaměřené na sadomasochistické aktivity však nemá a tyto aktivity vnímá jako jednu z možných forem, jak zpestřit svůj sexuální život a vnést více polarity do partnerství, které obecně hodnotí po všech stránkách jako velmi uspokojivé.

Rozdíl mezi oběma klienty je zřejmý. U klienta A bychom mohli (potenciálně, při podrobnějším zmapování) hovořit o okrajové formě menšinové sexuální variace, v jeho případě by bylo možné usuzovat na masochistické zaměření, zatím co u klienta B bychom mohli usuzovat spíše na hobby. Zároveň u klienta B můžeme nalézt první možný důvod pro realizaci těchto aktivit při současné absenci menšinové sexuální variace – zpestření intimního života.

Mezi další časté důvody, proč lidé sadomasochistické aktivity realizují můžeme zařadit také zvědavost, pojetí těchto aktivit, jako formy odpočinku, osobního rozvoje a prožitků změněných stavů vědomí (Řezníčková, 2016), nebo také jejich pojetí jako způsobu

vyrovnání se s traumatickými zážitky – hovoří se o určitém terapeutickém účinku, který může tyto aktivity doprovázet. Novou hypotézou, na které pracuji společně s kolegou Mgr. Markem Pospíšilem je pak potřeba realizace sadomasochistických aktivit jako specifické formy copingové strategie – tedy velmi stručně řečeno způsob vyrovnávání se se zátěžovou situací. Důvodům k realizaci a potenciálním benefitům bez dělení na „pravé sadomasochisty“ a „experimentátory“ se budu podrobněji věnovat v kapitole 4.1.

3. Problematika vymezení pojmu BDSM

V odborné literatuře se dnes čím dál častěji objevuje pojem BDSM jako synonymum pro sadomasochismus či sadomasochistické aktivity. Důvodem, proč k tomu dochází, je dle Weisse (2017, str. 89) omezená platnost pojmu sadomasochismus a jeho nedostatečná popisná hodnota. Domnívám se však, že stavění rovnítka mezi tento pojem a pojem sadomasochismus, je problémové, neboť se ve skutečnosti nejedná o synonyma, jak v této kapitole dále vysvětlím.

BDSM je zastřešující pojem, akronym - tedy zkratka složená z dalších zkratk, který vymezuje rámcové oblasti, kterým se lze věnovat. Jedná se o následující tři: BD – bondáž, disciplína, D/s – dominance, submise, SM – sadismus, masochismus.

Značný důraz je v BDSM kladen na bezpečnost. Aktivity, které se během něho dějí mají za cíl potěšení, nikoliv však trvalé poškození.

Za základní pravidlo je považováno SSC (save, sane, consensual), tedy bezpečně, s rozumem a konsensuálně, případně v angloamerických zemích pravidlo RACK - risk, aware, consensual, kink (Řezníčková, Pospíšil, 2016). Samostatný výzkum zaměřený na konsensus v BDSM provedli Nielsen (2010), Karen Holt (2015) a dále Beres a MacDonald (2016).

Současně s pravidly SSC a RACK je elementárním pravidlem tzv. stopka (safeword) – jedná se o slovo či gesto, kterým může kdokoliv ze zúčastněných aktivity neprodleně ukončit (Řezníčková, 2016) a dále tzv. aftercare, tedy opečování po aktivitách. Jedná se o určitý čas potřebný k přechodu z BDSM aktivit, které mohou být fyzicky i psychicky náročné pro všechny zúčastněné, zpět do „běžného“ režimu.

Veškerá tato pravidla byla koncipována intuitivně laiky, nicméně současné výzkumy dokládají jejich účinnost a význam - např. význam aftercare v souvislosti s návratem z tzv. topspace/subspace (laické označení pro stavy, které je možné prožít při sadomasochistických aktivitách – topspace pro osoby v dominantní roli, subspace pro osoby v submisivní roli) (Řezníčková, 2016). Více o těchto stavech pojednávám v kapitole 4., s. 26.

Je třeba také uvést, že v souvislosti s tímto tématem je v zahraniční literatuře někdy používáno označení „konsensuální BDSM“ (Řezníčková, 2016, str. 19), které je matoucí a pramení zřejmě z nedostatečné znalosti problematiky. Jak již bylo uvedeno, BDSM jsou aktivity a priori konsensuální a není tedy nutné konsenzualitu ještě více zdůrazňovat.

Nekonsensuální BDSM jako takové neexistuje a pokud bychom hovořili o sadomasochistických aktivitách, které se dějí v nekonsenzuální podobě, nejedná se již o BDSM, ale o nekonsensuální násilí.

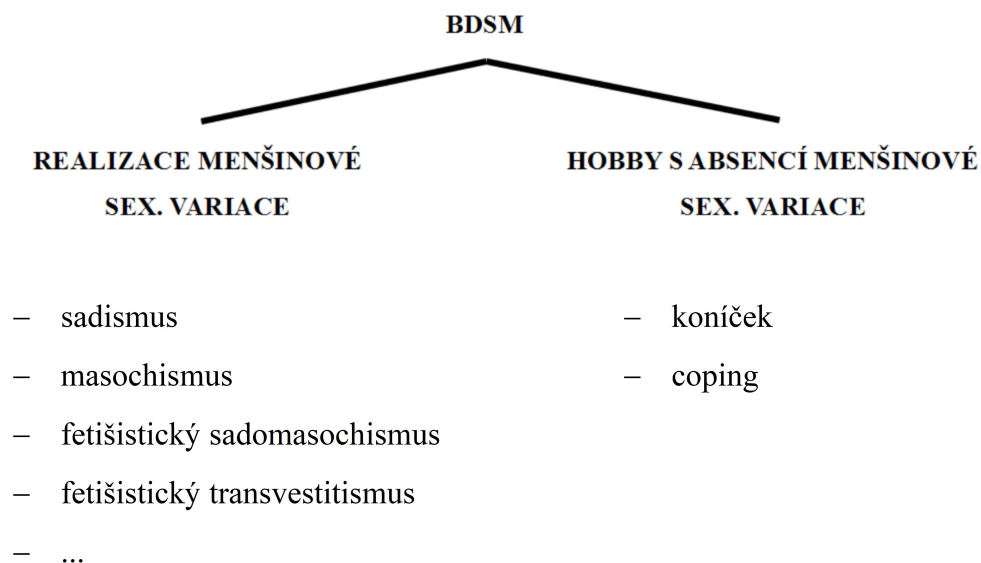
3. 1 Úskalí pojmu BDSM

Hlavním úskalím tohoto termínu je nicméně fakt, že se jedná o pojem laický a ne zcela přesný a výstižný.

První zmínky o něm pocházejí ze systému elektronických diskusních skupin Usenet, z roku 1991 (Sadomasochism in Wikipedia, 2018). Lze říci, že vznikl mezi lidmi, kteří se aktivitám, jež se snaží termín vymezit, věnují a pro ně byl také primárně určen. Pro základní orientaci v dané problematice je jistě zcela dostačující, nicméně se domnívám, že pro jeho využití jako pojmu, majícího vymezit určitou homogenní skupinu za účely odborného uchopení či výzkumu je nedostatečný. Diskutovány jsou jednak konkrétní aktivity a to, zda do BDSM patří, ale také jejich intenzita. Lze se proto setkat s úvahami nad tím, zda je například zavázání očí, či poplácání po hýždích nebo zatahání za vlasy při intimních aktivitách již možno považovat za součást BDSM či nikoliv. Hranici má v tomto ohledu každý člověk jinde.

Právě z důvodu nedostatečného ohraničení lze nalézt již řadu pokusů o odborná vymezení. Z mého pohledu nejpřesnější odbornou definicí BDSM je tato: BDSM je označení pro spektrum aktivit, které jsou realizovány bezpečným, konsensuálním způsobem, s cílem erotického vzrušení a/nebo osobního rozvoje (Sagarin, 2015).

Zde bych ráda poukázala na slova „*spektrum*“ a „*aktivity*“. Vzhledem k neohraničenosti pojmu nelze říci, že se jedná o aktivity striktně sadomasochistické. V BDSM lze naopak nalézt realizaci i jiných menšinových sexuální variací, jakými je například fetišismus či fetišistický transvestitismus a další. Dále, jak bylo uvedeno, jedná se o označení aktivit, nikoliv sexuální variací, což koresponduje s výše popsáním rozlišením osob, které se těmito aktivitám věnují na ty, pro které jde o realizaci jejich menšinové sexuální variace a ty, které tyto aktivity realizují jako určité hobby.

Obrázek č. 2 – vymezení osob, realizujících BDSM aktivity

U každého člověka lze současně hovořit o naprosto individuální kombinaci, která se týká jak vybraných aktivit, jak preferované intenzity a frekvence jejich realizace, tak samotné motivace k realizaci.

Na základě těchto důvodů tedy vnímám stavění rovnítka mezi BDSM a sadomasochismus, případně sadomasochistické chování, jako problémové, stejně jako jeho použití pro vymezení určité skupiny pro výzkum. Z tohoto důvodu se proto v navazující empirické části zaměřuji na populaci, která je vymezena striktněji na základě odborných kritérií pro sadomasochismus jako jednu ze sexuálních variací.

4. Současná úroveň poznání osob, provozujících sadomasochistické aktivity

Weinberg (2006) poukázal na náročnost průniku mezi účastníky sadomasochistických aktivit a možnosti realizace výzkumu mezi nimi – tomuto tématu nebyla v minulosti věnována tak značná pozornost odborníků jako dosud, navíc je značně choulostivé. Domnívám se však, že v otázce otevřenosti vůči výzkumu v poslední deseti letech nastal posun k lepšímu, což dokládá i narůstající počet odborných prací na toto téma.

Co se výzkumu tohoto tématu v českém prostředí týče, byla mu v posledních letech věnována již řada odborných prací. Mezi nimi chronologicky: Jozífková: Sexuální submisivita, dominance a fenomén sadomasochismu (2007), Čičmanec: Sadomasochismus – sexuální variace, životní styl (2009), Pospíšil: Vnitřní coming out u lidí praktikujících BDSM (2011, 2013), Řezníčková: Proces coming outu u žen se zaměřením na BDSM (2011), Mourová: Dominance, submisivita a hranice ve vztazích (2012), Rejřířová: Sexuální hry se zaměřením na konsenzuální sadomasochismus (BDSM) (2014), Dobešová: Sexuální deviace - sadomasochismus a jeho vliv na společnost (2015), Řezníčková: Specifika reaktivity v zátěžové situaci u osob provozujících sadomasochistické aktivity (2016), Drozdenová: Empatie u lidí praktikujících BDSM (2017), Grossová: "Poutavě spoutané" - cyklus fotografických koláží stylizovaného aktu (2017), Hegerová: Bondage jako praktika intimacy (2017).

Obecně můžeme říci, že starší práce, zaměřené na možné souvislosti s problematikou sadomasochistických aktivit, se věnují především souvislostem s patologickými jevy. Naopak narůstajícím trendem řady současných výzkumů je objevování pozitivních aspektů těchto aktivit (Řezníčková, 2016) nebo alespoň vyváženější prezentace jak pozitivních, tak negativních jevů, které mohou s těmito aktivitami souviset.

Vzhledem k rovnítku, které v současné době výzkumníci častěji stavějí mezi sadomasochistické aktivity a pojem BDSM (viz. kapitola 3), jsem se pro účely této práce rozhodla zaměřit jak na výzkumy, jejichž předmětem je sadomasochismus i na výzkumy, obecněji zaměřené na oblast BDSM. Nicméně opět podotýkám, že celkové pojetí BDSM ve vztahu k sadomasochistickým a jiným aktivitám a chápání jeho podkategorií může být u jednotlivých výzkumných prací individuální.

4.1 Motivace k realizaci a potenciální benefity sadomasochistických aktivit

Jedním ze základních důvodů, proč lidé zkoušejí nejrůznější aktivity, je prostá zvědavost. Tu také vyhodnotil Ernulf (2005) jako motivaci k provozování bondáže (svazování, jedna z BDSM aktivit) na základě analýzy několika set zpráv z internetového fóra o této aktivitě. Dalším důvodem, který uvádí, je pak větší intenzita prožitku.

Prior (2015) uvádí jako možný důvod realizace pojetí těchto aktivit jako hry pro dospělé, která aktérům navrácí dětskou hravost, probouzí imaginaci a kreativitu, redukuje stres a navozuje pocit „*tady a teď*“. S tímto pojetím koresponduje také Wignall (2015) a Turley (2017). Hébert a Weaver (2015) zmiňují jako pozitiva těchto aktivit odpojení od vnějšího světa a psychické uvolnění. Participantům realizace zároveň přináší vzájemné potěšení, vzrušení, zábavu, pestrost a prožitek čehosi nad rámec běžných sexuálních aktivit, osobní růst a také zlepšení partnerských vztahů. V jiném výzkumu účastníci sadomasochistických aktivit spojují realizaci bolestivých podnětů s úlevou od emočního napětí a přetížení (Silva, 2015). Nejčastěji tyto účinky uváděly ženy, zkušenější účastníci a silní masochisté a sadisté. Ve výzkumu z roku 2016 bylo pro více než 98 % dotázaných, kteří provozují BDSM, jejich realizování spojeno s pocitem osobní svobody, potěšením, prožitkem dobrodružství, uvolněním nebo snížením stresu, sebevyjádřením a s pozitivními emocemi (Williams, 2016). V souvislosti s tím se dnes stále častěji hovoří o sadomasochistických aktivitách, jako určité volnočasové aktivitě, tzv. serious leisure (Newmahr, 2010).

Oblastí, která tematicky navazuje na předchozí zmíněné výzkumy a která se v současné době těší značnému zájmu výzkumníků je problematika sadomasochistických aktivit ve spojení s relaxačními účinky, hormonálními změnami a změněnými stavy vědomí s přesahem do spirituálních zážitků. Jeden z prvních výzkumů na toto téma proběhl v roce 2009 ve státech Arizona a Colorado (Geddes, 2009) a předmětem výzkumu byla hladina kortizolu a její souvislost s realizací sadomasochistických aktivit, které obsahovaly spanking, bičování a bondáž (svazování). V obou případech byl výsledek stejný – pakliže aktéři hodnotili prožitek z aktivit pozitivně, výzkumníci u nich zjišťovali pokles hladiny kortizolu. Podobné výsledky naměřili také Sagarin a Cutler (2009). Výzkum probíhal na 58 účastnících sadomasochistických aktivit, zahrnujících svazování, bolestivé podněty, smyslovou deprivaci, verbální a neverbální komunikaci a projevy náklonnosti a péče. Byla potvrzena souvislost mezi poklesem hladiny testosteronu po ukončení aktivit a pozitivním dojmem, který si z nich účastníci odnášeli. Zjištěn byl současně rozdíl mezi osobami, které během aktivity vystupovaly v dominantní či submisivní roli – u participantů v submisivní roli docházelo

během aktivit k výraznému nárůstu hladiny kortizolu a u žen v submisivní roli zároveň vzrostla hladina testosteronu. Hladina kortizolu naopak významně nevzrostla u participantů v dominantní roli. Potenciálním vysvětlením nárůstu hladiny kortizolu, potažmo také testosteronu u osob v submisivní roli, může být vystavení psychickému vypětí, které tito jedinci během sadomasochistických aktivit prožívají (např. přijímání bolesti či ztráta kontroly). V dalším výzkumu Sagarin (2015) uvádí zjištění rozporu mezi subjektivní úrovní prožívaného stresu během sadomasochistických aktivit a fyziologickou odezvou – před začátkem a v průběhu aktivit participantů v submisivní roli vykazovali zvýšenou hladinu kortizolu, ale subjektivně hodnotili míru stresu jako nižší. Ke stejnému výsledku se došlo při výzkumu účastníků extrémních forem rituálních praktik (např. zavěšování na háky). Výzkumníci tedy přdestřeli myšlenku o možné paralele mezi účinky sadomasochistických aktivit a účastníky těchto extrémních rituálů. Tuto linii ve svých výzkumech rozvíjeli také Turley (2015), věnující se specifickým prožitkům tělesné zkušenosti, které může realizace těchto aktivit přinést, dále Klement (2016) zkoumající důvody realizace extrémních rituálů v BDSM kontextu - těmi jsou dle výsledků výzkumu duchovní prožitek, prohloubení vzájemných vztahů, snížení míry stresu a dosažení změněných stavů vědomí. Dále se tomuto tématu věnuje Baker (2016), pojímající BDSM jako spirituální prožitek a Carlström (2017), zkoumající rituální aspekty těchto aktivit.

V souvislosti s hormonálními změnami Sagarin (2015) a Ambler (2016) zároveň ve svých výzkumech prokázali, že prostřednictvím sadomasochistických aktivit lze dosahovat určitých forem změněných stavů vědomí. Konkrétně se jedná o stav flow, objevující se u osob v dominantní roli, který popsal již v roce 1991 ve své práci Csikszentmihalyi (1991) a stav přechodné hypofrontality, objevující se naopak u osob v submisivní roli, který popsal Dietrich (2003). Oba tyto stavy se vyznačují přechodnou změnou v pozornosti a vnímání času. Zatímco stav flow je charakteristický zúžením pozornosti a plným soustředěním na prováděnou aktivitu, stav přechodné hypofrontality je charakteristický snížením vnímání bolestivých podnětů, větším zaměřením na tady a teď ve smyslu navození pocitu klidu, ale také přechodným zhoršením kognitivních funkcí. Tento fakt klade větší nároky na osobu v dominantní roli, neboť přes předem domluvená bezpečnostní slova a vymezené hranice nemusí být partner v submisivní roli – dostane-li se do tohoto stavu – být sám schopen dostatečně objektivně a včas odhadnout situaci a své limity (Řezníčková, 2016) a lze tedy říci, že stav flow a stav přechodné hypofrontality se v tomto případě logicky doplňují.

Kromě snížení vnímání bolestivých podnětů ve stavu přechodné hypofrontality byl u osob v submisivní roli dále zjištěn pokles empatické odpovědi na podnět znázorňující utrpení jiného člověka. Pokles byl zaznamenán v rovině neurální i behaviorální (Siyang a Xiao, 2017). Podobnému tématu se věnovala také Drozdenová (2017) – v jejím výzkumu nebylo prokázáno, že by lidé, provozující BDSM aktivity byli více empatičtí než ti, kteří tyto aktivity neprovozují; nebyl potvrzen rozdíl v míře empatie u osob, které v těchto aktivitách zastávají dominantní či submisivní roli; bylo však prokázáno, že lidé, kteří tyto aktivity provozují pravidelně mají vyšší míru empatie než ti, kteří je provozují jen občas.

Dalším benefitem, který zde lze rovněž uvést, je i poznávání vlastní sexuální identity a orientace, práce na odbourávání studu, pocitů izolace, ztráty či zármutku, které se děje prostřednictvím realizace sadomasochistických aktivit (Sprott, 2017).

V uplynulých několika letech se začíná hovořit také o určitých terapeutických účincích, které by tyto aktivity mohly mít. Lindeman (2011) uvádí, že některé profesionální dominy se označují za „terapeutky“ a svou práci vnímají jako formu psychologické práce s klientem. Je třeba uvést, že sadomasochistické aktivity se skutečně odehrávají jak na úrovni fyzické, tak psychické a terapeutický potenciál v širokém slova smyslu jako procesu, který přispívá ke zvýšení kvality života potenciálně mít zřejmě mohou, ovšem asi tak stejně jako jakékoliv jiné sexuální aktivity, vedoucí ke spokojenosti jednotlivce (odpočinek od všedních starostí, relaxace, apod.). Takové terapeutické účinky, které by například vedly ke zpracování hlubokého traumatu nelze plošně zobecnit jako něco, čeho lze vždy při těchto aktivitách dosáhnout, byť je to zřejmě možné, a lze to pojímat spíše jako vedlejší zisk, nikoliv však jako primární cíl aktivit.

Terapeutický účinek jako benefit, ne primární cíl sadomasochistických aktivit, byl zjištěn ve výzkumu Beerschotena (2014). Bylo zjištěno, že prostřednictvím těchto aktivit došlo u mužských účastníků k nápravě traumatických dětských zážitků, kteří byli následně schopni s nimi pracovat. Domnívám se současně, že pojem „terapie“ je v dnešní době obecně značně nadužíván a využívání těchto aktivit přímo jako terapeutického nástroje vnímám jako vysoce rizikové a to nejen proto, že dosud věda teprve postupně odkrývá tuto problematiku a její souvislosti, ale také proto, že se tyto aktivity jako forma terapie v současné době často objevují v nabídkách služeb osob bez odborného psychologického či psychoterapeutického vzdělání. Riziková na úrovni lidského vztahu pak může být i realizace těchto aktivit s cílem cosi zpracovat, něco ve svém životě vyřešit, za pomoci partnera/partnerky, kdy se partnerská role přesmykáva do role „terapeuta“, což může mít potenciálně nemalý negativní vliv na partnerský vztah jako takový.

4.2 Osobnostní charakteristiky

Dle Wismeijera (2013), který porovnával psychologické charakteristiky osob, které provozují BDSM aktivity a osob, které nikoliv, bylo zjištěno, že osoby, které tyto aktivity provozují (bez ohledu na motivaci) jsou méně neurotické, více extravertní, více otevřené novým zkušenostem, svědomitější, lépe snášejí odmítnutí, mají vyšší hladinu subjektivně pociťované pohody, ale jsou současně méně přátelské.

Na základě výzkumu Héberta a Weavera (2014) pak bylo zjištěno, že v populaci osob, realizujících BDSM aktivity, mají dominantní osoby oproti submisivním vyšší touhu po kontrole, jsou více extravertní, sebevědomější a pociťují vyšší životní spokojenost. Obě skupiny se naopak shodovaly v míře empatie, altruismu, otevřenosti novým zkušenostem, svědomitosti a spokojenosti.

4.3 Souvislost s psychickými obtížemi

Jaskanwaljeet (2014) se ve své práci domnívá, že existuje řada jedinců, provozujících BDSM aktivity, kteří žijí mezi většinovou populací. Tito jedinci jsou po fyzické i mentální stránce zdraví a jediné, co je dle autora odlišuje, je jejich sexuální zaměření. Ve skutečnosti určité odlišnosti existují, ale to jak pozitivní, tak i negativní, jak ukazují následující výzkumy.

V porovnání s kontrolní skupinou byla u osob, realizujících BDSM aktivity zjištěna nižší hladina deprese a úzkosti. Méně se u nich také vyskytovala paranoia a posttraumatická stresová porucha. Na druhé straně u nich byla zjištěna stejná míra výskytu obsedantně-kompulzivní poruchy, jako u kontrolní skupiny a vyšší míra narcismu a s ním spojených nespecifických disociativních symptomů (Connolly, 2006). Navazující výzkum z roku 2013 od téhož autora opět prokázal nižší výskyt deprese, úzkosti, posttraumatické stresové poruchy a také obsedantně-kompulzivní poruchy. Zjištěné hodnoty byly srovnatelné s normami DSM-IV-TR pro obecnou populaci. Opět však byla zjištěna také vyšší úroveň narcismu a nespecifických disociativních symptomů (Connolly, 2013). Frías (2016) zároveň uvádí souvislost sexuální masochistické poruchy (pozn. tedy poruchy, kdy jedinec trpí distresem v souvislosti se svými preferencemi) u žen s hraniční poruchou osobnosti. Komorbidita s touto poruchou osobnosti byla ve výzkumu desetkrát vyšší, než s kteroukoliv jinou poruchou osobnosti.

Předmětem zájmu byla rovněž souvislost realizace BDSM aktivit se sexuálními obtížemi a úzkostí. Dle Richterse (2008) nebyla potvrzena souvislost mezi realizací BDSM aktivit a sexuálními obtížemi a lidé, kteří tyto aktivity realizují nebyli signifikantně méně šťastní nebo naopak více úzkostní než ti, kteří tyto aktivity nerealizují. U mužů, kteří se BDSM věnují byla navíc zjištěna signifikantně nižší hodnota psychologického distresu než u kontrolní skupiny. Dále Pascoal (2015) uvádí nižší míru stresu spojeného se sexualitou u mužů, kteří BDSM provozují, oproti těm, kteří nikoliv. Obtíže s předčasným orgasmem či anorgasmií u nich byly stejné, jako u kontrolní skupiny a jiné rozdíly u nich v souvislosti s realizací BDSM aktivit zjištěny nebyly. U žen, které tyto aktivity provozují byla současně zjištěna nižší míra úzkostnosti oproti ženám, které tyto aktivity neprovozují.

4.4. Souvislost se sexuálním zneužíváním

Z finského výzkumu, realizovaného Sandnabbou (1999) na vzorku 164 mužů, zaměřených na sadomasochistické aktivity vyplývá, že si své zaměření dříve uvědomili heterosexuální, než homosexuální muži. První zkušenost s těmito aktivitami spojovali s převládajícími pocity radosti, spokojenosti, bezpečí, štěstí a s touhou tyto aktivity zopakovat. Tyto muži jsou dobře socializovaní a provozují i sexuální aktivity bez sadomasochistických prvků, nicméně jako negativum uvedli obtížnější hledání stále partnerky či partnera. Výsledky celkem pěti empirických studií pak Sandnabba shrnul v článku z roku 2002, kde se zaměřil také na další aspekty jako je rodinné pozadí nebo zneužívání v historii osob, realizujících sadomasochistické aktivity (Sandnabba, 2002).

Jedním z jeho výzkumů, zaměřených na sexuální zneužívání, byl také výzkum realizovaný společně s Nordlingem (2000). Z výsledků vyplývá, že výskyt sexuálního zneužívání v dětství a současně také výskyt sebevražedného jednání je mezi lidmi, provozujícími sadomasochistické aktivity častější než u zbytku populace, přestože většina lidí, kteří sadomasochistické aktivity realizují tvrdí, že v dětství zneužívání nebyli. Je však otázka, zda existuje přímá souvislost mezi těmito jevy a sadomasochistickými preferencemi. V celkové populaci se dle Nordlinga objevuje zneužití u 1 – 3 % mužů a 6 – 8 % žen. V případě výzkumného vzorku se jednalo o 7,9 % mužů a 2,7 % žen. Je třeba zároveň uvést i novější Richtersův výzkum (2008), který nepotvrdil souvislost mezi realizací BDSM aktivit a sexuálním zneužíváním v dětství.

4.5. Souvislost se sebevražedným jednáním

Co se týče problematiky sebevražedného jednání, u 37 % z 321 participantů, provozujících BDSM aktivitu, byla zjištěna nenulová úroveň sebevražedných myšlenek (Roush, 2016) a Brownův výzkum z roku 2017 poukázal na možnou korelaci mezi realizací BDSM aktivit u mužů a sebevražedným jednáním. U žen v tomto výzkumu žádná významná spojitost zjištěna nebyla (Brown, 2017). Oblast tohoto výzkumu je však poměrně nová a jistě by zasloužila detailnější prozkoumání.

4.6 Souvislost s partnerskými vztahy

Výzkumy zaměřené na souvislost partnerských vztahů a realizace sadomasochistických, potažmo BDSM aktivit se soustředí zejména na několik hlavních bodů, a to fungování a udržitelnost vztahů, spokojenost partnerů a přínosy těchto aktivit pro vztah.

Jednu z prvních rozsáhlejších prací na toto téma vytvořil Cutler (2003), který zkoumal 17 párů, provozujících BDSM aktivitu. Zabýval se problematikou prvních sadomasochistických zkušeností, přes seznámení s partnerem, po konstrukci, udržování a specifika jejich vztahu.

Ve výzkumu z roku 2006 se Dancer věnoval osobám, které žijí v trvalém otrockém vztahu (tzv. 24/7), na vzorku 146 osob. Bylo zjištěno, že tito lidé prožívají běžné životní situace a mimo určité rutiny, která obvykle zahrnuje úkoly od jejich „majitelů“, cítí svobodnou vůli a své vztahy hodnotí jako uspokojivé (Dancer, 2006).

Hoff (2006) zkoumal vliv BDSM preferencí partnerů na dlouhodobý vztah na čtyřech párech. Tyto vztahy vyhodnotil jako pevné, fungující a plné důvěry díky kompatibilitě v BDSM aktivitách, které jsou sdílenou zálibou partnerů. BDSM aktivity byly zároveň důležitou součástí vztahu, která partnerům poskytovala možnost osobního růstu, otevřenosti a bezpečí. Někteří vnímají svou zálibu v těchto aktivitách jako cosi vrozeného, jiní jako zpestření sexuálního života či jako životní styl. Účastníci také uváděli význam BDSM komunity, která může pomoci s přijetím sebe sama, nalezením přátel a partnera.

Významem BDSM aktivit pro vztah se zabýval také Sagarin (2009), dle kterého tyto aktivity pomáhají zvyšovat partnerskou intimitu a celkovou spokojenost. Soulad s tímto výzkumem nalezneme také v novější práci E. Lee (2013), která dokládá nárůst vzájemné partnerské blízkosti po realizaci sadomasochistických aktivit a současně snížení hladiny stresu

a nervozity oproti době před realizací u obou partnerů. Dále je zde korespondence s výzkumem Agree (2014), který se věnoval zkušenostem osob, žijících v dlouhodobém monogamním heterosexuálním svazku, který zahrnoval pravidelnou realizaci BDSM aktivit. Na základě dotázaní osmi partnerských dvojic bylo opět zjištěno, že BDSM funguje jako možný prostředek ke zvyšování vzájemné partnerské blízkosti a intimity. Dle výzkumníků tyto aktivity zároveň mohou pomoci k dočasnému „odpojení“ od vnějšího světa a pomáhat při regulaci emocí.

Charlotta Carlström (2012) realizovala kvalitativní výzkum formou rozhovorů s pěti lidmi, kteří realizují BDSM aktivity. Na základě sebraných dat bylo zjištěno, že BDSM aktivity jsou velice individuální záležitostmi co do rozsahu provozovaných aktivit, tak co se týče jejich výběru. Odlišná je i míra integrace těchto aktivit do života (pozn. např. jasně ohraničená aktivita / životní styl). Všichni dotazovaní tyto aktivity hodnotili kladně. Jejich realizace byla spojena s důrazem na nerovné, hierarchické postavení partnerů, ritualizace některých každodenních aktivit, vymezování pravidel mezi partnery a stanovování dohod. Tresty, udělované ve formě působení fyzické bolesti či ponížení, byly považovány za přirozené – jako reakce na nedodržení dohodnutých pravidel. Všichni dotázaní používali při těchto aktivitách stopku a mezi nejčastější používané nástroje celkově patřila pouta, provazy, řetězy, biče, svorky, kličky, zámky a anální kolíky. Objevila se zároveň některá společná témata, nad kterými dotazovaní přemýšlejí: rodičovská role, hledání rovnováhy mezi normami BDSM a společenskými normami, otázky po vzniku jejich sexuálních preferencí.

Jak bylo uvedeno u předchozího výzkumu, určitá nerovnováha mezi partnery a využívání trestů mohou být ve vztazích, zahrnujících sadomasochistické aktivity vnímány jako jejich přirozená součást. Vzhledem k tomu se tyto aktivity a vztahy dostávají i do kontextu s feministickým hnutím a otázkami ohledně zasazení moderní ženy do partnerského vztahu. DeGroot (2014) se například věnovala specifickému typu vztahu, označovanému jako „domestic discipline“, kdy je žena podřízena muži a aktivity jako spanking (výprask) jsou užívány k udržení disciplíny. Ve svém výzkumu analyzovala blogové příspěvky zaměřené na toto téma a shledala, že základem, těchto vztahů je dobrovolné podřízení žen a oslava genderové nerovnosti jako strategie udržení partnerského vztahu.

D. Pitagora (2015) ve svém článku poukazuje na fakt, že i v sadomasochistických vztazích se může vyskytovat domácí násilí, byť na tuto oblast dosud nebyl řádný výzkum realizován, a že pokud se propojí realizace BDSM aktivit s domácím násilím, pro osoby, které se BDSM aktivitám věnují a jsou zároveň oběťmi domácího násilí, může být obtížné najít a získat podporu rodiny, vrstevníků či poskytovatelů zdravotní a jiné péče.

Odhlédneme-li zpět, k dobře fungujícím vztahům, za jejich prediktory považuje Wang (2016) důraz na komunikaci, vzájemný respekt, sexuální kompatibilitu a motivaci účastnit se BDSM aktivit.

Konstrukcí vztahu, zahrnujícího sadomasochistické aktivity se zabývala také Turoczy (2017) a dále Meyer (2016), která zkoumala 6 párů, ve kterých měl jeden z partnerů BDSM aktivity rád a druhý nikoliv. Mezi pozitivními faktory, podporujícími vztah, bylo doprovázení BDSM+ partnerů na tematické akce, otevřenost k experimentování v těchto aktivitách (vůle zkusit to, co se druhému líbí), využití individuální nebo párové terapie k lepší orientaci a vzájemnému porozumění či tomu, aby jim někdo další pomohl vzájemně komunikovat jejich potřeby. Všechny páry zároveň popsaly svůj vztah jako rovnocenný. Výběr partnera na základě kompatibility v sexuální oblasti je zřejmě zcela individuální. Ve výzkumu Faccia (2013) byly analyzovány výpovědi 28 osob, které sdílely své zkušenosti s realizací BDSM aktivit. Tyto osoby současně hovořili o nezbytnosti nalezení kompatibilního partnera v rámci BDSM aktivit. Domnívám se, že úlohu může hrát umístění sexuality na hodnotovém žebříčku i fakt, zda se u hledajícího jedná o běžné či menšinové sexuální zaměření.

4.7 Prevalence sadomasochistických preferencí a aktivit v populaci

V této kapitole podrobněji představím několik výzkumů, zaměřených na prevalenci fantazií a aktivit se sadomasochistickým obsahem.

Jak velkou část populace bychom mohli označit za „pravé“ sadomasochisty nebo za experimentátory, či jak rozšířené jsou sadomasochistické fantazie, to se bohužel zřejmě nikdy přesně nedozvíme. Domnívám se, že určité procento osob, které jsou zapojeny do výzkumů, se k těmto preferencím nemusí přiznat ani pod příslibem anonymity vzhledem k intimnosti tohoto tématu a vzhledem k obavám z možného odhalení a je tedy otázkou, jak velké množství osob se sadomasochistickým aktivitám skutečně věnuje.

Ani výzkumy, zaměřené na osoby v BDSM komunitách nestačí, neboť ne každý, kdo se těmto aktivitám věnuje má potřebu se k nim hlásit, ať už ve formě fyzické účasti na tematických akcích, či participace na online fórech. Domnívám se, že tyto aktivity a jejich realizace „pravými“ sadomasochisty jsou menšinovou záležitostí, nicméně současně s tím se domnívám, že informace, kterých se nám z výzkumných šetření a BDSM komunit dostává, může být pouze pomyslnou špičkou ledovce.

Sadomasochistické fantazie jsou jistě častější, než jejich skutečná realizace. Gebhard (1979) uvádí, že v rámci Kinseyho studie projevilo při čtení povídky se sadomasochistickým obsahem vzrušení 22 % mužů a 12 % žen. 50 % mužů a 55 % žen zároveň vnímalo pozitivně kousnutí od partnera / partnerky.

Ve výzkumu Crepaulta a Couture (1980) byl zjištěn zájem dotazovaných o sexuální fantazie s obsahem násilí na ženách. Fantazie, zobrazující ponižování žen byly zjištěny u 14,9 % dotázaných mužů a fantazie, zobrazující bití žen, pak u 10,7 %. Ve výzkumu z roku 2014 byly vyhodnoceny sexuální fantazie, zahrnující ovládání jako běžné a to jak u mužů, tak u žen (Joyal, 2015).

Co se týče sadomasochistických aktivit a jejich rozšíření v populaci, ve výzkumu realizovaném v USA bylo v roce 1974 zjištěno 4,8 % dotázaných mužů a 2,1 % žen, které uvedly jako zdroj vzrušení působení bolesti. Dále 2,5 % mužů a 4,6 % žen hodnotilo jako zdroj vzrušení přijímání bolesti (Hunt, 1974).

Dle Baumeistera (1989) byly zjištěny sadomasochistické aktivity u 5 – 10 % dotázaných, ale pouhé 1 % uvedlo, že se těmito aktivitám věnuje pravidelně.

Vyšší procenta byla zjištěna v rozsáhlém výzkumu Januse a Janusové (1993) v USA. Z celkového počtu 1300 mužů a 1400 žen někdy vyzkoušelo sadomasochistické aktivity 14 % mužů a 11 % žen. Aktivity zahrnující bondáž a disciplínu vyzkoušelo 11 % mužů a 11 % žen. Současně bylo zjištěno, že 8 – 10 % amerických domácností má některé sadomasochistické pomůcky.

Z výzkumu, provedeného mezi lety 2001 – 2002 v Austrálii pomocí telefonického sběru dat vyplynulo, že 2,2 % mužů a 1,3 % žen v uplynulém roce realizovali některé sadomasochistické aktivity (Richters, 2008).

V provincii Quebec byl v roce 2016 na vzorku 1040 osob zjištěn u téměř poloviny zájem o alespoň jednu s menšinových sexuálních variací. Voyerismus, fetišismus, frotérství a masochismus zaujaly 15,9 % respondentů. Úroveň zájmu o masochismus mezi muži a ženami nebyla výrazně odlišná. Současně byl masochismus spojen s větší spokojeností s vlastním sexuálním životem respondentů (Joyal, 2016).

Z výzkumu na belgické populaci (N = 1027) byl zjištěn vysoký zájem o BDSM aktivity. 46 % z celkového vzorku někdy realizovalo alespoň jednu BDSM aktivitu. Dalších 22 % uvedlo fantazie s tímto obsahem. K pravidelné realizaci těchto aktivit se přihlásilo 12,5 % dotázaných, 26 % uvedlo, že se o tyto aktivity zajímá a 12 % se identifikovalo jako BDSM praktikující. Zájem o dominantní či submisivní roli byl srovnatelný.

Celkově převažoval zájem mužů o tyto aktivity a současně zájem mladších respondentů, v porovnání se starší skupinou v rozmezí 48 - 65 let (Holvoet, 2017).

Nejnovější výzkum na české populaci z roku 2016 zjistil značný výskyt sadomasochistických prvků a jejich přitažlivost u žen - 42,7 % žen uvedlo zkušenost s bolestí, způsobenou partnerem, kterou současně vnímalo jako atraktivní. Dále bylo zjištěno, že pasivní role je v rámci BDSM aktivit pro ženy atraktivnější, zatímco muži upřednostňovali spíše aktivní roli (Klapilová et al., 2016).

Celkově tedy můžeme po prostudování výzkumů sledovat určitý nárůst sadomasochistických aktivit. K diskusi je však současně otázka, zda se lidé více otevírají experimentování s těmito aktivitami, nebo toto chování, ať už motivované prostým zájmem či sexuální variací více přiznávají, případně v jakém poměru by tyto faktory mohly být.

5. Problematika sadomasochistických aktivit v poradenské praxi

Cílem výzkumu by z mého pohledu neměl být výzkum sám, ale efektivní využití zjištěných poznatků v praxi. V této kapitole bych tedy ráda poukázala na potřebu hlubšího poznání v oblasti sadomasochismu a sadomasochistických aktivit, které by mohlo najít praktické využití například v poradenské či psychoterapeutické praxi s klienty, kteří tyto aktivity realizují, kteří mají sadomasochistické sexuální preference, či u jejich blízkých. Tuto potřebu hlubšího seznámení odborníků s danou problematikou dokládám výzkumy, zaměřenými na výpovědi klientů i terapeutů, kteří se ve své praxi s takto zaměřenými klienty setkali.

V současné době v České republice zatím neexistují jasná vodítka a edukace pro odborníky, jejichž vytvoření je mým navazujícím cílem vzhledem k této práci. Odborné psychologické poradenství zaměřené přímo specificky na tuto problematiku dnes inzeruje pouze projekt Varias, původně Sexuální variace (Sexuální variace, 2018). V zahraničí je již tomuto tématu věnována větší pozornost – v Americe existuje od roku 1997 National Coalition for Sexual Freedom (NCSF) – organizace, která sdružuje odborníky, zaměřující se na tuto problematiku. Současně nabízí terapeutické či právní poradenství a edukaci (Wright, 2008).

Hoff (2003) se věnoval ve svém výzkumu 8 osobám, které provozují sadomasochistické aktivity. Dle jejich výpovědí většina terapeutů, se kterými se setkali, vykazovala negativní, kritický postoj a neinformovanost o problematice konsenzuálního sadomasochismu. Dotazovaní se setkali, dle svých slov, s ignorantskými a odsuzujícími otázkami a dokonce s opuštěním ze strany terapeuta. Někteří z nich se rozhodli tématu sadomasochismu u terapeutů vyhýbat, protože se obávali negativní reakce. Všichni zároveň uvedli, že v oblasti duševního zdraví je potřeba větší informovanost o problematice konsenzuálního sadomasochismu. Z dalšího výzkumu, provedeného Hoffem (2006) vyplynulo, že respondenti, kteří měli zkušenost s terapeuty, měli dobrou zkušenost v případě, že byl terapeut znalý problematiky. Pokud znalý nebyl, zkušenost byla špatná anebo se klienti rozhodli o této problematice vůbec nehovořit. Zkušenosti klientů se zájmem o BDSM mapoval dále Kolmes (2008) a současně s tím porovnal vnímání těchto aktivit odborníky. Výzkumu se zúčastnilo 175 klientů a 17 odborníků. Zatím, co klienti přistupovali k těmto aktivitám jako k životnímu stylu, mezi odborníky byly vnímány jako projev poruchy. 34 % respondentů z řad klientů uvedlo, že si předem zjišťovali, zda terapeut něco o problematice sadomasochismu ví. 65 % uvedlo, že se rozhodli o svých preferencích s terapeutem nehovořit

a 75 % uvedlo, že jejich sexuální preference nebyly důvodem, proč terapeuta vyhledali. Dle jejich výpovědi řada terapeutů nepovažovala sadomasochistické aktivity za zdravé chování a nepovažovala je za slučitelné s terapií. Klienti museli terapeutům často poskytovat informace, aby problematiku těchto aktivit přiblížili a někdy se od terapeutů setkávali s nevhodnými nebo odsuzujícími reakcemi. Kolmes zároveň přirovnal klienty s preferencí konsenzuálních sadomasochistických aktivit ke klientům s homosexuální nebo bisexuální orientací, kteří se mohou u terapeutů setkávat s obdobnými obtížemi. Zároveň kladl důraz na informovanost odborníka a citlivý, nehodnotící přístup.

Tendenci vyhledávat odborníky, kteří deklarují, že jsou obeznámeni s problematikou konsenzuálních sadomasochistických aktivit, potvrdil také Mexer (2016). Respondenti se domnívali, že „tradiční“ terapeuti by je nebyli schopni plně pochopit, nebo by je mohli odsoudit. S tím také korespondují výpovědi klientů, kteří uvedli, že odborníci u nich zaměňovali konsenzuální aktivity se sexuálním násilím (Waldura, 2016).

Některé výzkumy byly věnovány naopak zkušenosti terapeutů s klienty realizujícími konsenzuální sadomasochistické aktivity. Lawrence (2008) uvádí, že samotné tyto aktivity byly zřídka samostatným tématem terapie. Klienti nejčastěji řešili vztahy. Zároveň zdůrazňovali význam obeznámenosti v této problematice a neodsuzujícího postoje. Z výsledků výzkumu z roku 2011 vyplývá, že ze 776 terapeutů z USA uvedlo 76 %, že měli ve své praxi alespoň jednoho klienta, který realizoval BDSM aktivity. Ale pouze 48 % uvedlo, že jsou v této oblasti dostatečně kompetentní (Kelsey, 2011). V dalším výzkumu z roku 2014, ve kterém bylo dotazováno 40 psychologů, bylo zjištěno, že se tito obecně nepovažují za dostatečně obeznámené s problematikou BDSM (Van Der Halt, 2014).

V průběhu posledních deseti let vznikla řada dalších prací, které obecně vyjadřují význam a nutnost vzdělání odborníků v této problematice: Garrot (2008), Sprott (2009), Friedman a Castaldo (2014), Glyde (2015), Nichols a Fedor (2015), Hamer (2016), Freeburg (2017), Sprott et al. (2017), Peterson et al. (2017). K tomuto tématu vznikla v tomto roce také přehledová publikace pro odborníky, kterou vytvořili Shahbaz a Chirinos (2017).

Předsudky a nedostatečná informovanost tedy mohou značně ovlivňovat kvalitu služeb, poskytovaných klientům s těmito preferencemi a současně stigma, které i v dnešní době v souvislosti s tímto tématem přetrvává, může mít negativní dopad na zdraví těch, kteří se těmito aktivitám věnují (Sprott a Randall, 2017).

Zde bych doplnila, že negativní důsledky pro klienty může mít nejen negativní reakce a nepřijetí ze strany odborníka, ale současně také strach z vyhledání potřebné pomoci a nedůvěra v to, že odborník bude s problematikou obeznámen a dokáže pomoci.

Empirická část

5. Cíle výzkumu

Základním cílem tohoto výzkumu bylo přispět k současné úrovni poznání osob, které provozují sadomasochistické aktivity v návaznosti na dosud realizované studie, viz. kapitola 4. Z tohoto důvodu jsem se rozhodla výzkum zaměřit na zmapování vybraných charakteristik u osob, které provozují sadomasochistické aktivity a porovnat je s populací osob, které tyto aktivity neprovozují. Konkrétně jsem se zaměřila na tyto tři oblasti:

- **osobnostní charakteristiky:** neuroticismus, extraverze, otevřenost vůči zkušenostem, přívětivost, svědomitost,
- **spokojenost:** osobní spokojenost, spokojenost se sexuálním životem, spokojenost v partnerství
- **potenciálně přidružené negativní jevy:** nepříjemná reakce v souvislosti se sexuálními preferencemi (např. v rodině, zaměstnání, službách,...), sexuální obtíže, pohlavní zneužití, znásilnění.

Jako inovativní, oproti předchozím výzkumům, jsem se rozhodla o rozdělení skupiny osob, které tyto aktivity provozují dále na dvě kategorie a to osoby, pro které jsou tyto aktivity způsobem realizace jejich menšinové sexuální variace, tedy sadismu, masochismu či sadomasochismu, a osoby, které tyto aktivity provozují s absencí sadomasochistické sexuální variace, viz. str. 24.

Domnívám se, že právě motivace, resp. přítomnost či nepřítomnost menšinové sexuální variace může následně vést k odlišným výsledkům, co se týče výše uvedených vybraných charakteristik a že výzkumy, zahrnující do zkoumané populace kompletně všechny osoby, které se hlásí k realizaci bez ohledu na jejich další dělení (dle motivace, preferovaných konkrétních aktivit, preferované role v rámci těchto aktivit,...) vede pouze k velmi obecným výsledkům a je otázka, co konkrétního, s praktickým využitím, lze pak na základě těchto výsledků vyvodit. Tato práce se zaměřila na odlišení skupin na základě motivace, ale jak jsem uvedla, kritérií lze nastavit podstatně více, čemuž se budu věnovat v navazujícím, podrobnějším výzkumu, zaměřeném na toto téma. Věřím, že již samotný důraz na motivaci jako na oblast, která byla dosud ve výzkumech na toto téma opomíjena, může přinést zajímavé výsledky a je prvním krokem na cestě k detailnějšímu poznání sadomasochistických aktivit a zejména osob, které se jim věnují.

6. Hypotézy

Hypotézy k tomuto výzkumu byly u jednotlivých oblastí stanoveny na základě studia již realizovaných výzkumů (viz. kapitola 4). Při stanovování hypotéz v otázkách, u kterých dosud nebyl realizován předchozí výzkum, jsem stanovovala jako výchozí hypotézu předpoklad, že se porovnávané skupiny významně lišit nebudou.

6.1 Osobnostní charakteristiky

H1: Mezi osobami, které neprovozují sadomasochistické aktivity a osobami, které tyto aktivity provozují, existuje signifikantní rozdíl na škále neuroticismu – osoby provozující tyto aktivity vykazují signifikantně nižší hodnoty na škále neuroticismu.

H2: Mezi osobami, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace a osobami, které tyto aktivity provozují jako realizaci sadomasochistické sexuální variace neexistuje signifikantní rozdíl na škále neuroticismu.

H3: Mezi osobami, které neprovozují sadomasochistické aktivity a osobami, které tyto aktivity provozují, existuje signifikantní rozdíl na škále extraverze – osoby provozující tyto aktivity vykazují signifikantně vyšší hodnoty na škále extraverze.

H4: Mezi osobami, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace a osobami, které tyto aktivity provozují jako realizaci sadomasochistické sexuální variace neexistuje signifikantní rozdíl na škále extraverze.

H5: Mezi osobami, které neprovozují sadomasochistické aktivity a osobami, které tyto aktivity provozují, existuje signifikantní rozdíl na škále otevřenosti vůči zkušenostem – osoby provozující tyto aktivity vykazují signifikantně vyšší hodnoty na škále otevřenosti vůči zkušenostem.

H6: Mezi osobami, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace a osobami, které tyto aktivity provozují jako realizaci sadomasochistické sexuální variace neexistuje signifikantní rozdíl na škále otevřenosti vůči zkušenostem.

H7: Mezi osobami, které neprovozují sadomasochistické aktivity a osobami, které tyto aktivity provozují, existuje signifikantní rozdíl na škále přívětivosti – osoby provozující tyto aktivity vykazují signifikantně nižší hodnoty na škále přívětivosti.

H8: Mezi osobami, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace a osobami, které tyto aktivity provozují jako realizaci sadomasochistické sexuální variace neexistuje signifikantní rozdíl na škále přívětivosti.

H9: Mezi osobami, které neprovozují sadomasochistické aktivity a osobami, které tyto aktivity provozují, existuje signifikantní rozdíl na škále svědomitosti – osoby provozující tyto aktivity vykazují vyšší hodnoty na škále svědomitosti.

H10: Mezi osobami, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace a osobami, které tyto aktivity provozují jako realizaci sadomasochistické sexuální variace neexistuje signifikantní rozdíl na škále svědomitosti.

6.2 Spokojenost

H11: Mezi osobami, které neprovozují sadomasochistické aktivity a osobami, které tyto aktivity provozují, existuje signifikantní rozdíl ve spokojenosti se sebou sama.

H12: Mezi osobami, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace a osobami, které tyto aktivity provozují jako realizaci sadomasochistické sexuální variace existuje signifikantní rozdíl ve spokojenosti se sebou sama.

H13: Mezi osobami, které neprovozují sadomasochistické aktivity a osobami, které tyto aktivity provozují, neexistuje signifikantní rozdíl ve spokojenosti se sexuálním životem.

H14: Mezi osobami, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace a osobami, které tyto aktivity provozují jako realizaci sadomasochistické sexuální variace neexistuje signifikantní rozdíl ve spokojenosti se sexuálním životem.

H15: Mezi osobami, které neprovozují sadomasochistické aktivity a osobami, které tyto aktivity provozují, neexistuje signifikantní rozdíl ve spokojenosti v partnerství – osoby provozující tyto aktivity budou vykazovat vyšší hodnoty.

H16: Mezi osobami, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace a osobami, které tyto aktivity provozují jako realizaci sadomasochistické sexuální variace neexistuje signifikantní rozdíl ve spokojenosti s partnerským vztahem.

6.3 Potenciálně přidružené negativní jevy

H17: Mezi osobami, které neprovozují sadomasochistické aktivity a osobami, které tyto aktivity provozují, neexistuje signifikantní rozdíl existuje signifikantní rozdíl v počtu negativních reakcí v souvislosti se sexuálními preferencemi např. v rodině, zaměstnání, či službách.

H18: Mezi osobami, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace a osobami, které tyto aktivity provozují jako realizaci sadomasochistické sexuální variace existuje signifikantní rozdíl v počtu negativních reakcí v souvislosti se sexuálními preferencemi.

H19: Mezi osobami, které neprovozují sadomasochistické aktivity a osobami, které tyto aktivity provozují, neexistuje signifikantní rozdíl v množství výskytu sexuálních obtíží.

H20: Mezi osobami, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace a osobami, které tyto aktivity provozují jako realizaci sadomasochistické sexuální variace neexistuje signifikantní rozdíl v množství výskytu sexuálních obtíží.

H21: Mezi osobami, které neprovozují sadomasochistické aktivity a osobami, které tyto aktivity provozují, neexistuje signifikantní rozdíl ve výskytu pohlavního zneužití v dětství.

H22: Mezi osobami, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace a osobami, které tyto aktivity provozují jako realizaci sadomasochistické sexuální variace neexistuje signifikantní rozdíl ve výskytu pohlavního zneužití v dětství.

H23: Mezi osobami, které neprovozují sadomasochistické aktivity a osobami, které tyto aktivity provozují, neexistuje signifikantní rozdíl v množství výskytu znásilnění.

H24: Mezi osobami, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace a osobami, které tyto aktivity provozují jako realizaci sadomasochistické sexuální variace neexistuje signifikantní rozdíl v množství výskytu znásilnění.

7. Metoda

7.1 Sestavení dotazníku

Pro potřeby tohoto výzkumu byla sestavena testová baterie, zahrnující celkem 5 tematických částí: osobnostní charakteristiky, spokojenost, rozřazení respondentů do jednotlivých skupin, potenciálně přidružené negativní jevy a demografické údaje.

Osobnostní charakteristiky byly zjišťovány pomocí šedesáti položkového NEO pětifaktorového osobnostního inventáře NEO-FFI, podobně jako uvádí Wismeijer (2013) ve svém výzkumu na toto téma. Položky zaměřené na spokojenost byly dotazovány pomocí sedmibodové škály, inspirované Dotazníkem životní spokojenosti Jochena Fahrenberga. Položky zaměřené na potenciálně negativní jevy vychází z výše uvedených výzkumů (viz. kapitola 4) a byly zjišťovány pomocí otázek s možností odpovědi ano / ne.

Rozřazení proběhlo na základě zodpovězení dvou otázek, formulovaných na základě Kruegerova vymezení (2009), zaměřeného na diagnostiku sadomasochismu podle MKN-10 (2008), kdy pro diagnostiku sadomasochismu musejí být splněna následující kritéria:

- A) Musí být splněna obecná kritéria pro poruchy sexuální preference (F65)
- B) Preferované sexuální aktivity příjemce (masochista) nebo dárce (sadista) obsahují následující:
 - bolest
 - ponižování
 - omezení
- C) Sadomasochistické aktivity jsou nejdůležitějším zdrojem stimulace, nebo jsou nezbytnými pro sexuální uspokojení.

Otázky pro rozřazení respondentů:

1) Zahrnují Vaše sexuální aktivity některé z následujících možností?

Působení bolesti, ponižování, omezování vás či druhé osoby?

- ne (= osoby neprovozující sadomasochistické aktivity)
- ano (= osoby provozující sadomasochistické aktivity)

1a) Jsou tyto aktivity nezbytné pro Vaše plné sexuální uspokojení (pokud tyto aktivity neprovozujete, cítíte, že Vám něco chybí, resp. je to víc, než koníček)?

- ne (= realizace s absencí sadomasochistické sexuální variace)
- ano (= sexuální variace)

7.2 Sběr dat

Dotazník pro respondenty byl převeden do elektronické podoby a publikován online prostřednictvím služby docs.google.com. Samotný sběr dat probíhal od 9. 12. 2016 do 31. 3. 2017.

Pro zařazení do dotazníku nebyla stanovena žádná zvláštní kritéria. Zúčastnit se mohl každý zájemce. K získání respondentů byly využity metody samovýběru a sněhové koule. Pomocí sociálních sítí jsem oslovila skupinu přátel s výzvou k účasti na výzkumu, dále jsem inzerovala tuto výzvu ve vybraných skupinách, zaměřených na účast na výzkumu a na sadomasochistické aktivity, a zároveň jsem výzkum sdílela na Facebookovém profilu sexshopu Růžový slon, který sponzoroval odměny pro respondenty (viz. dále). Odtud se následně informace o výzkumu prostřednictvím respondentů, kteří se je rozhodli šířit, dostávala k širšímu okruhu osob.

Zájem o účast na výzkumu jsem se rozhodla podpořit odměnami pro respondenty. Na konci dotazníku mohl každý respondent potvrdit zájem o některou z uvedených odměn: 1. zaslání výsledné práce v PDF formátu, 2. účast na setkání s vyhodnocením výsledků výzkumu – přednáška uspořádaná speciálně pro zájemce z řad respondentů, 3. soutěž o ceny – balíček produktů pro tři vylosované, věnovaný sexshopem Růžový slon.

S dotazem o spolupráci jsem se rozhodla oslovit právě e-shopy s erotickými produkty pro dospělé, které korespondovaly s oblastí výzkumu. Respondenti již od začátku byli srozuměni s tím, že se jedná o výzkum zaměřený na sexualitu a její souvislosti, a proto jsem se domnívala, že i odměna, která by s tímto záměrem korespondovala, by mohla být motivující.

7.3 Zpracování dat

Data byla zpracována v programu SPSS. Pomocí Shapiro-Wilcoxonova testu bylo zjištěno, že data nemají normální rozdělení. Z tohoto důvodu byl pro vyhodnocení použit neparametrický test pro dva nezávislé výběry - Mann-Whitney U test. Pouze v případě zpracování položek z okruhu potenciálně přidružených negativních jevů (nepříjemná reakce v souvislosti se sexuálními preferencemi (např. v rodině, zaměstnání, službách), sexuální obtíže, pohlavní zneužití, znásilnění) byla data vyhodnocena pomocí Chí kvadrát testu nezávislosti.

7.4. Etické aspekty výzkumu

Jak jsem uvedla v úvodu této práce, sexualita je přirozenou součástí života každého člověka. Přesto se domnívám, že se současně jedná o velmi intimní oblast a velmi si cením každého respondenta, který se rozhodl výzkumu zúčastnit.

Respondenti nebyli obeznámeni s konkrétním cílem výzkumu, tedy porovnáním již zmíněných tří skupin osob a s důrazem na výzkum osob, realizujících sadomasochistické aktivity a to z důvodu předejití možného zkreslení výsledků či promítnutí možných obav a stereotypů, souvisejících s tématem sadomasochismu do odpovědí respondentů. Obecnější zadání proto mělo podobu výzkumu, zaměřeného na souvislost osobnostních charakteristik, spokojenosti a sexuality.

Respondenti byli zároveň obeznámeni s účelem tohoto výzkumu (= diplomová práce), časem, který je k zodpovězení otázek zhruba potřeba a anonymitou – před analýzou dat byly odpovědi anonymizovány a nedošlo tak k propojení konkrétních výsledků s konkrétní emailovou adresou, kterou v souvislosti se zájmem o odměnu mohli, ale nemuseli respondenti zanechat. Dále měli respondenti zároveň možnost mě kontaktovat prostřednictvím emailu

s dotazem či zpětnou vazbou k dotazníku, a také možnost dozvědět se více o celkovém kontextu této práce a mých předchozích pracích na toto téma na webu sexualnivarpace.cz, který jsem současně s emailovou adresou v úvodu dotazníku uvedla.

8. Výzkumný soubor

Výzkumu se zúčastnilo celkem 557 respondentů. Jako základní demografické údaje byly uvedeny následující: pohlaví, věk, nejvyšší dosažené vzdělání, sexuální orientace a bydliště.

8.1 Pohlaví

Soubor tvoří celkem 211 mužů a 346 žen. Z toho 73 mužů a 127 žen neprovozuje sadomasochistické aktivity, 65 mužů a 104 žen tyto aktivity provozuje s absencí sadomasochistické sexuální variace a 73 mužů a 115 žen tyto aktivity provozuje jako realizaci sadomasochistické sexuální variace.

	osoby neprovozující SM aktivity	osoby provozující SM aktivity celkem	osoby provozující SM aktivity s absencí SM sex. variace	osoby provozující SM aktivity jako realizaci sex. variace	Celkem
Muži	73	138	65	73	211
Ženy	127	219	104	115	346
Celkem	200	357	169	188	557

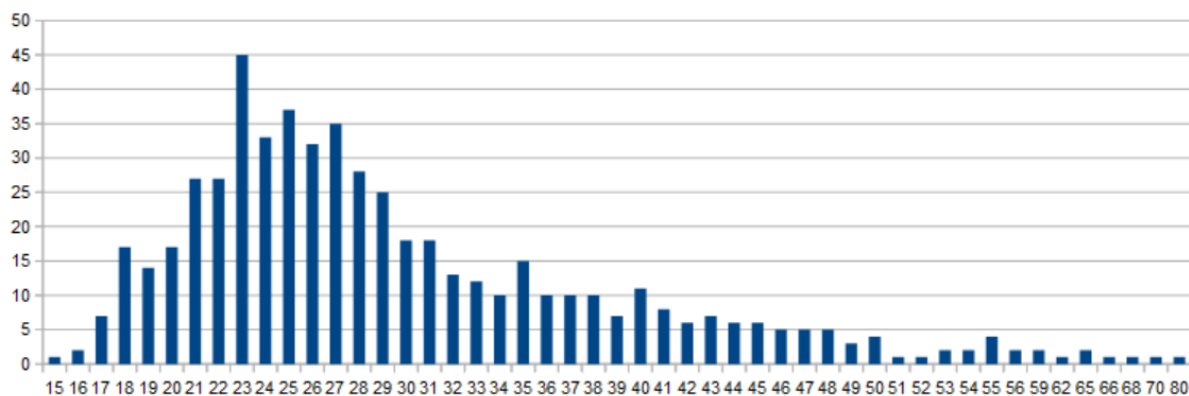
Tabulka č. 3 – četnost pohlaví

8.2 Věk

Věkové rozložení respondentů se pohybuje od 15 do 80 let. Základní statistické údaje jsou uvedeny v tabulce č. 4. Přehled četností je uveden v grafu č. 1.

průměrný věk	29,78
modus	23
medián	27

Tabulka č. 4 – věkové rozložení

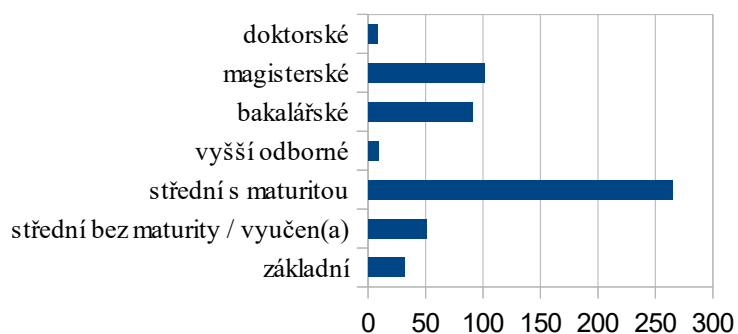
Graf č. 1 - věk

8.3 Nejvyšší dosažené vzdělání

Nejvíce respondentů uvedlo jako nejvyšší dosažené vzdělání střední s maturitou (265 osob, 45,97 %). Přehled zastoupení u jednotlivých typů vzdělání je uveden v tabulce č. 5 a v grafu č. 2.

Typ vzdělání	Četnost	Procentuální zastoupení
základní	32	5,75 %
střední bez maturity/vyučen	51	9,16 %
střední s maturitou	265	45,97 %
vyšší odborné	9	1,62 %
bakalářské	91	16,34 %
magisterské	101	18,13 %
doktorské	8	0,70 %

Tabulka č. 5 - nejvyšší dosažené vzdělání

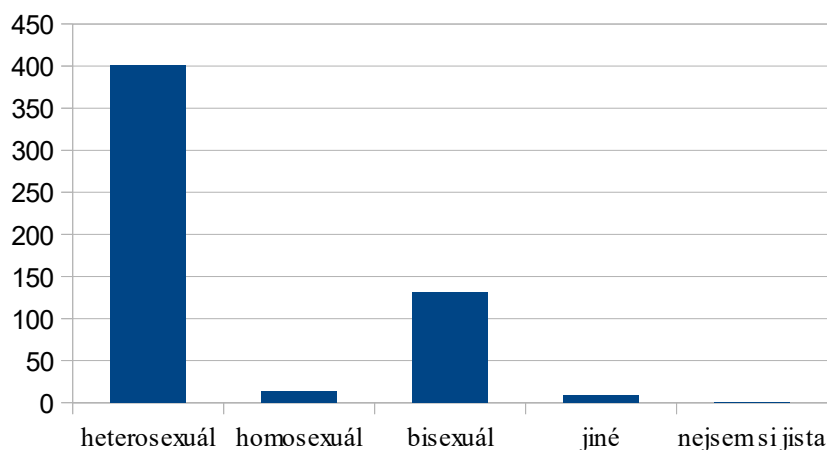
Graf č. 2 - nejvyšší dosažené vzdělání

8.4 Sexuální orientace

Respondenti měli v rámci této otázky možnost uvést heterosexuální, homosexuální, nebo bisexuální, nebo mohli uvést jinou sexuální orientaci. Nejpočetněji byla mezi respondenty zastoupena skupina s heterosexuální orientací (401 osob, 72,12 %). 131 respondentů (23,56 %) uvedlo bisexuální orientaci, 14 respondentů (2,52 %) homosexuální orientaci a 1 respondentka uvedla, že si není jista. 9 respondentů uvedlo jinou orientaci, viz. tabulka č. 6 a graf č. 3. 1 respondent tuto položku nevyplnil.

Sexuální orientace	Četnost	Procentuální zastoupení
heterosexuál	401	72,12 %
homosexuál	14	2,52 %
bisexuál	131	23,56 %
Jiné - „demisexuál“	2	0,36 %
Jiné - „pansexuál“	1	0,18 %
Jiné - „asexuál“	1	0,18 %
Jiné - „sexuálka“	1	0,18 %
Jiné - „heteroflexibilní“	1	0,18 %
Jiné - „dominantní“	1	0,18 %
Jiné - „BDSM“	1	0,18 %
Jiné - „na všechno s dlouhýma vlasama“	1	0,18 %
Jiné - „nejsem si jista“	1	0,18 %

Tabulka č. 6 - sexuální orientace respondentů

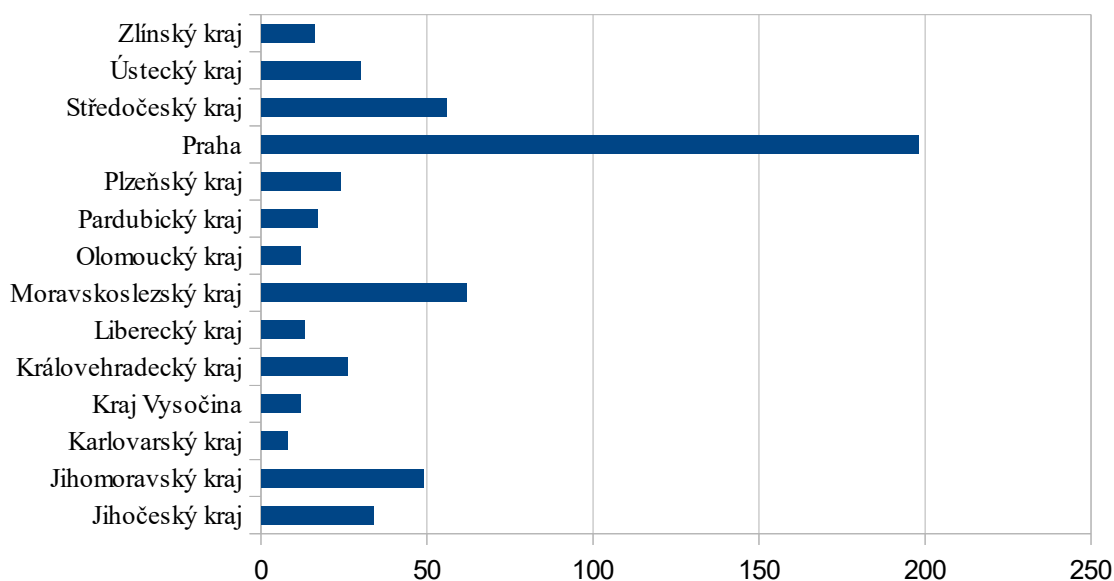
Graf č. 3 - sexuální orientace respondentů

8.5 Bydliště

Nejvíce respondentů uvedlo jako své bydliště Prahu (198 osob, 35,55 %). Přehled zastoupení u jednotlivých krajů je uveden v tabulce č. 7 a v grafu č. 4.

Kraj	Četnost	Procentuální zastoupení
Jihočeský kraj	34	6,10 %
Jihomoravský kraj	49	8,80 %
Karlovarský kraj	8	1,34 %
Kraj Vysočina	12	2,15 %
Královéhradecký kraj	26	4,67 %
Liberecký kraj	13	2,33 %
Moravskoslezský kraj	62	11,13 %
Olomoucký kraj	12	2,15 %
Pardubický kraj	17	3,05 %
Plzeňský kraj	24	4,31 %
Praha	198	35,55 %
Středočeský kraj	56	10,05 %
Ústecký kraj	30	5,39 %
Zlínský kraj	16	2,87 %

Tabulka č. 7 – bydliště

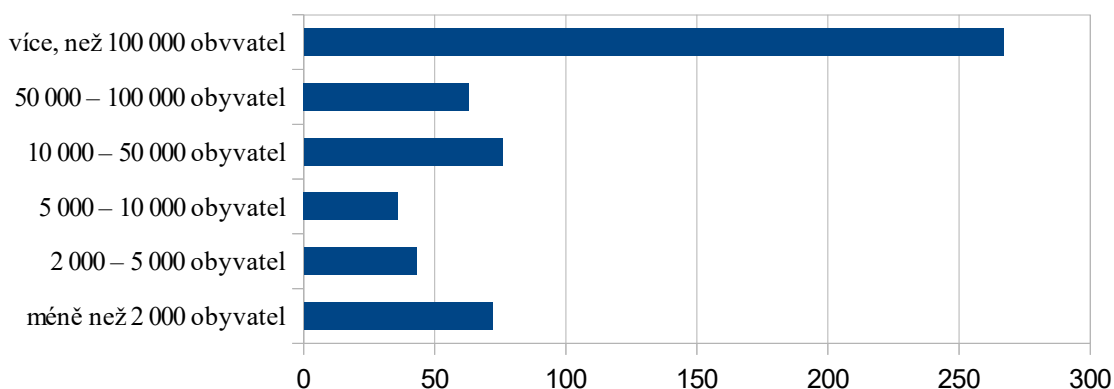

Graf č. 4 - bydliště

Nejvíce respondentů dále uvedlo, že pocházejí z bydliště s počtem obyvatel více, než 100 000 (267 osob, 47,94 %). Přehled zastoupení u jednotlivých krajů je uveden v tabulce č. 8 a v grafu č. 5.

Velikost bydliště	Četnost	Procentuální zastoupení
méně než 2 000 obyvatel	72	12,93 %
2000 – 5000 obyvatel	43	7,72 %
5000 – 10 000 obyvatel	36	6,46 %
10 000 – 50 000 obyvatel	76	13,54 %
50 000 – 100 000 obyvatel	63	11,31 %
Více, než 100 000 obyvatel	267	47,94 %

Tabulka č. 8 - velikost bydliště

Graf č. 5 - velikost bydliště

9. Výsledky

9.1 Osobnostní charakteristiky

H1: Mezi osobami, které neprovozují sadomasochistické aktivity a osobami, které tyto aktivity provozují, existuje signifikantní rozdíl na škále neuroticismu – osoby provozující tyto aktivity vykazují signifikantně nižší hodnoty na škále neuroticismu.

Hodnoty na škále neuroticismu se u osob, které neprovozují sadomasochistické aktivity ($M=56,68$) oproti osobám, které tyto aktivity provozují ($M=54,08$) statisticky významně neliší ($p=0,373$). Hypotéza nebyla potvrzena.

H2: Mezi osobami, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace a osobami, které tyto aktivity provozují jako realizaci sadomasochistické sexuální variace neexistuje signifikantní rozdíl na škále neuroticismu.

Hodnoty na škále neuroticismu se u osob, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace ($M=51,09$) oproti osobám, které tyto aktivity provozují jako realizaci sexuální variace ($M=56,76$) statisticky významně neliší ($p=0,109$). Hypotéza byla potvrzena.

H3: Mezi osobami, které neprovozují sadomasochistické aktivity a osobami, které tyto aktivity provozují, existuje signifikantní rozdíl na škále extraverze – osoby provozující tyto aktivity vykazují signifikantně vyšší hodnoty na škále extraverze.

Hodnoty na škále extraverze se u osob, které neprovozují sadomasochistické aktivity ($M=43,91$) oproti osobám, které tyto aktivity provozují ($M=44,01$) statisticky významně neliší ($p=0,963$). Hypotéza nebyla potvrzena.

H4: Mezi osobami, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace a osobami, které tyto aktivity provozují jako realizaci sadomasochistické sexuální variace neexistuje signifikantní rozdíl na škále extraverze.

Hodnoty na škále extraverze se u osob, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace ($M=46,75$) oproti osobám, které tyto aktivity provozují jako realizaci sexuální variace ($M=41,55$) statisticky významně neliší ($p=0,148$). Hypotéza byla potvrzena.

H5: Mezi osobami, které neprovozují sadomasochistické aktivity a osobami, které tyto aktivity provozují, existuje signifikantní rozdíl na škále otevřenosti vůči zkušenostem – osoby provozující tyto aktivity vykazují signifikantně vyšší hodnoty na škále otevřenosti vůči zkušenostem.

Hodnoty na škále otevřenosti vůči zkušenostem se u osob, které neprovozují sadomasochistické aktivity ($M=58,90$) oproti osobám, které tyto aktivity provozují ($M=66,90$) statisticky významně liší ($p=0,001$). Osoby, které tyto aktivity provozují vykazují signifikantně vyšší hodnoty. Hypotéza byla potvrzena.

H6: Mezi osobami, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace a osobami, které tyto aktivity provozují jako realizaci sadomasochistické sexuální variace neexistuje signifikantní rozdíl na škále otevřenosti vůči zkušenostem.

Hodnoty na škále otevřenosti vůči zkušenostem se u osob, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace ($M=65,1$) oproti osobám, které tyto aktivity provozují jako realizaci sexuální variace ($M=68,52$) statisticky významně neliší ($p=0,148$). Hypotéza byla potvrzena.

H7: Mezi osobami, které neprovozují sadomasochistické aktivity a osobami, které tyto aktivity provozují, existuje signifikantní rozdíl na škále přívětivosti – osoby provozující tyto aktivity vykazují signifikantně nižší hodnoty na škále přívětivosti.

Hodnoty na škále přívětivosti se u osob, které neprovozují sadomasochistické aktivity ($M=48,52$) oproti osobám, které tyto aktivity provozují ($M=44,72$) statisticky významně neliší ($p=0,164$). Hypotéza nebyla potvrzena.

H8: Mezi osobami, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace a osobami, které tyto aktivity provozují jako realizaci sadomasochistické sexuální variace neexistuje signifikantní rozdíl na škále přívětivosti.

Hodnoty na škále přívětivosti se u osob, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace ($M=49,23$) oproti osobám, které tyto aktivity provozují jako realizaci sexuální variace ($M=40,67$) statisticky významně liší ($p=0,008$). Osoby, které tyto aktivity provozují jako realizaci sexuální variace vykazují signifikantně nižší hodnoty. Hypotéza nebyla potvrzena.

H9: Mezi osobami, které neprovozují sadomasochistické aktivity a osobami, které tyto aktivity provozují, existuje signifikantní rozdíl na škále svědomitosti – osoby provozující tyto aktivity vykazují vyšší hodnoty na škále svědomitosti.

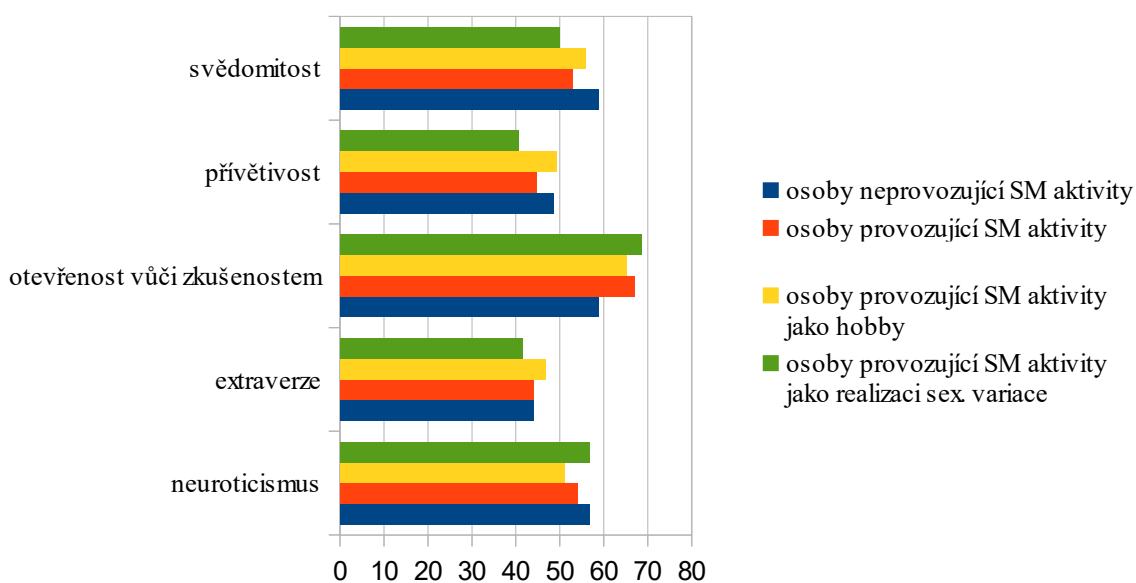
Hodnoty na škále svědomitosti se u osob, které neprovozují sadomasochistické aktivity ($M=58,73$) oproti osobám, které tyto aktivity provozují ($M=52,77$) statisticky významně liší ($p=0,038$). Osoby nerealizující tyto aktivity vykazují signifikantně vyšší hodnoty. Hypotéza nebyla potvrzena.

H10: Mezi osobami, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace a osobami, které tyto aktivity provozují jako realizaci sadomasochistické sexuální variace neexistuje signifikantní rozdíl na škále svědomitosti.

Hodnoty na škále svědomitosti se u osob, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace ($M=55,93$) oproti osobám, které tyto aktivity provozují jako realizaci sexuální variace ($M=49,92$) statisticky významně neliší ($p=0,104$). Hypotéza byla potvrzena.

zkoumané hodnoty	osoby neprovozující SM aktivity	osoby provozující SM aktivity celkem	osoby provozující SM aktivity s absencí SM sex. variace	osoby provozující SM aktivity jako realizaci sex. variace	p hodnota
	průměr				
neuroticismus	56,68	54,08			0,373
			51,09	56,76	0,109
extraverze	43,91	44,01			0,963
			46,75	41,55	0,148
otevřenost vůči zkušenostem	58,90	66,90			0,001
			65,1	68,52	0,148
přívětivost	48,52	44,72			0,164
			49,23	40,67	0,008
svědomitost	58,73	52,77			0,038
			55,93	49,92	0,104

Tabulka č. 9 – osobnostní charakteristiky

Graf č. 6 – osobnostní charakteristiky

9.2 Spokojenost

H11: Mezi osobami, které neprovozují sadomasochistické aktivity a osobami, které tyto aktivity provozují, existuje signifikantní rozdíl ve spokojenosti se sebou sama.

Hodnoty na škále osobní spokojenosti se u osob, které neprovozují sadomasochistické aktivity ($M=5,11$) oproti osobám, které tyto aktivity provozují ($M=5,14$) statisticky významně neliší ($p=0,178$). Hypotéza nebyla potvrzena.

H12: Mezi osobami, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace a osobami, které tyto aktivity provozují jako realizaci sadomasochistické sexuální variace existuje signifikantní rozdíl ve spokojenosti se sebou sama.

Hodnoty na škále osobní spokojenosti se u osob, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace ($M=5,31$) oproti osobám, které tyto aktivity provozují jako realizaci sexuální variace ($M=4,99$) statisticky významně liší ($p=0,029$). Osoby provozující tyto aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace vykazují signifikantně vyšší hodnoty. Hypotéza byla potvrzena.

H13: Mezi osobami, které neprovozují sadomasochistické aktivity a osobami, které tyto aktivity provozují, neexistuje signifikantní rozdíl ve spokojenosti se sexuálním životem.

Hodnoty na škále spokojenosti se sexuálním životem se u osob, které neprovozují sadomasochistické aktivity ($M=4,83$) oproti osobám, které tyto aktivity provozují ($M=4,99$) statisticky významně neliší ($p=0,185$). Hypotéza byla potvrzena.

H14: Mezi osobami, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace a osobami, které tyto aktivity provozují jako realizaci sadomasochistické sexuální variace neexistuje signifikantní rozdíl ve spokojenosti se sexuálním životem.

Hodnoty na škále spokojenosti se sexuálním životem se u osob, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace ($M=5,17$) oproti osobám, které tyto aktivity provozují jako realizaci sexuální variace ($M=4,82$) statisticky významně neliší ($p=0,242$). Hypotéza byla potvrzena.

H15: Mezi osobami, které neprovozují sadomasochistické aktivity a osobami, které tyto aktivity provozují, neexistuje signifikantní rozdíl ve spokojenosti v partnerství – osoby provozující tyto aktivity budou vykazovat vyšší hodnoty.

V případě této hypotézy a hypotézy H16 byla analyzována data pouze od respondentů, kteří uvedli, že jsou v současné době v partnerském vztahu (N=398, osoby neprovozující sadomasochistické aktivity: 147, osoby provozující tyto aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace: 124, osoby provozující tyto aktivity jako realizaci sexuální variace: 127).

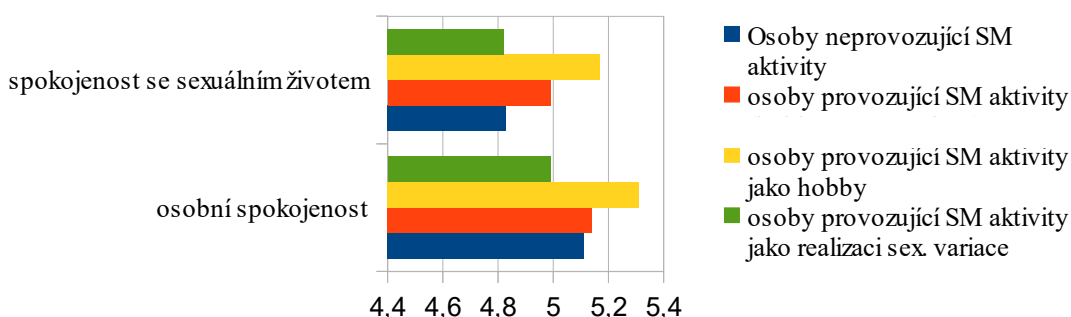
Hodnoty na škále spokojenosti v partnerství se u osob, které neprovozují sadomasochistické aktivity (M=5,78) oproti osobám, které tyto aktivity provozují (M=5,85) statisticky významně neliší ($p=0,654$). Hypotéza byla potvrzena.

H16: Mezi osobami, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace a osobami, které tyto aktivity provozují jako realizaci sadomasochistické sexuální variace neexistuje signifikantní rozdíl ve spokojenosti s partnerským vztahem.

Hodnoty na škále spokojenosti v partnerství se u osob, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace (M=5,99) oproti osobám, které tyto aktivity provozují jako realizaci sexuální variace (M=5,72) statisticky významně neliší ($p=0,136$). Hypotéza byla potvrzena.

zkoumané hodnoty	osoby neprovozující SM aktivity	osoby provozující SM aktivity celkem	osoby provozující SM aktivity s absencí SM sex. variace	osoby provozující SM aktivity jako realizaci sex. variace	p hodnota
	průměr				
osobní spokojenost	5,11	5,14			0,178
			5,31	4,99	0,029
spokojenost se sexuálním životem	4,83	4,99			0,185
			5,17	4,82	0,242

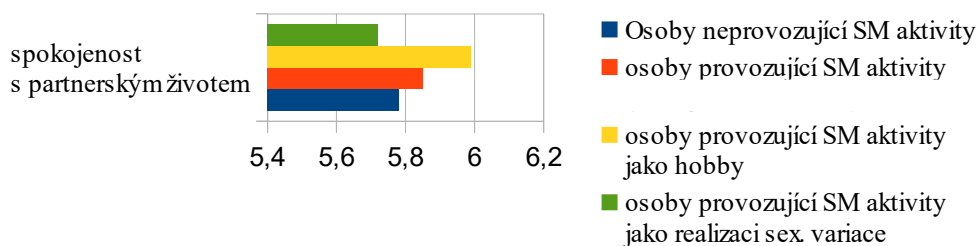
Tabulka č. 10 – osobní spokojenost a spokojenost se sexuálním životem

Graf č. 7 - osobní spokojenost a spokojenost se sexuálním životem

zkoumané hodnoty	osoby neprovozující SM aktivity	osoby provozující SM aktivity celkem	osoby provozující SM aktivity s absencí SM sex. variace	osoby provozující SM aktivity jako realizaci sex. variace	p hodnota
	průměr				
spokojenost s partnerským životem	5,78	5,85			0,654
			5,99	5,72	0,136

Tabulka č. 11 – spokojenost s partnerským životem

Graf č. 8 - spokojenost s partnerským životem

9.3 Potenciálně přidružené negativní jevy

H17: Mezi osobami, které neprovozují sadomasochistické aktivity a osobami, které tyto aktivity provozují, existuje signifikantní rozdíl existuje signifikantní rozdíl v počtu negativních reakcí v souvislosti se sexuálními preferencemi např. v rodině, zaměstnání, či službách.

Uvedené skupiny se statisticky významně liší ($p=0,0001$), hypotéza byla potvrzena. Osoby, které neprovozují sadomasochistické aktivity v 10,5 % (21 osob) uvedly, že se setkaly s negativní reakcí v souvislosti se svými sexuálními preferencemi. Z osob, které tyto aktivity realizují se s negativní reakcí setkala 32,2 % (115 osob).

H18: Mezi osobami, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace a osobami, které tyto aktivity provozují jako realizaci sadomasochistické sexuální variace existuje signifikantní rozdíl v počtu negativních reakcí v souvislosti se sexuálními preferencemi např. v rodině, zaměstnání, či službách.

Uvedené skupiny se statisticky významně liší ($p=0,005$), hypotéza byla potvrzena. Osoby, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace v 24,9 % (42 osob) uvedly, že se setkaly s negativní reakcí v souvislosti se svými sexuálními preferencemi. Z osob, které tyto aktivity provozují jako realizaci sexuální variace se s negativní reakcí setkala 38,8 % (73 osob).

	osoby neprovozující SM aktivity celkem		osoby provozující SM aktivity s absencí SM sex. variace		osoby neprovozující SM aktivity jako realizaci sex. variace	
muži	4	2,92 %	18	11,70 %	26	18,98 %
ženy	17	21,59 %	24	24,96 %	47	54,05 %

Tabulka č. 12 - počet negativních reakcí v souvislosti se sexuálními preferencemi

H19: Mezi osobami, které neprovozují sadomasochistické aktivity a osobami, které tyto aktivity provozují, neexistuje signifikantní rozdíl v množství výskytu sexuálních obtíží.

Uvedené skupiny se statisticky významně neliší ($p=0,602$), hypotéza byla potvrzena. Osoby, které neprovozují sadomasochistické aktivity v 11,5 % (23 osob) uvedly, že trpí nějakou sexuální poruchou (problémem). Z osob, které tyto aktivity provozují uvedlo, že nějakou sexuální poruchou (problémem) trpí 10,1 % (36 osob).

H20: Mezi osobami, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace a osobami, které tyto aktivity provozují jako realizaci sadomasochistické sexuální variace neexistuje signifikantní rozdíl v množství výskytu sexuálních obtíží.

Uvedené skupiny se statisticky významně neliší ($p=0,155$), hypotéza byla potvrzena. Osoby, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace v 7,7 % (13 osob) uvedly, že trpí nějakou sexuální poruchou (problémem). Z osob, které tyto aktivity provozují jako realizaci sexuální variace uvedlo, že nějakou sexuální poruchou (problémem) trpí 12,2 % (23 osob).

	osoby neprovozující SM aktivity celkem		osoby provozující SM aktivity s absencí SM sex. variace		osoby neprovozující SM aktivity jako realizaci sex. variace	
muži	15	10,95 %	4	2,60 %	12	8,76 %
ženy	8	10,16 %	9	9,36 %	11	12,65 %

Tabulka č. 13 - výskyt sexuálních poruch

H21: Mezi osobami, které neprovozují sadomasochistické aktivity a osobami, které tyto aktivity provozují, neexistuje signifikantní rozdíl ve výskytu pohlavního zneužití v dětství.

Uvedené skupiny se statisticky významně neliší ($p=0,956$), hypotéza byla potvrzena. Osoby, které neprovozují sadomasochistické aktivity v 13 % (26 osob) uvedly, že byly pohlavně zneužity. Z osob, které tyto aktivity provozují uvedlo prožitek sexuálního zneužití 13,2 % (47 osob).

H22: Mezi osobami, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace a osobami, které tyto aktivity provozují jako realizaci sadomasochistické sexuální variace neexistuje signifikantní rozdíl ve výskytu pohlavního zneužití v dětství.

Uvedené skupiny se statisticky významně neliší ($p=0,938$), hypotéza byla potvrzena. Osoby, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace v 13 % (22 osob) uvedly, že byly pohlavně zneužity. Z osob, které tyto aktivity provozují jako realizaci sexuální variace uvedlo sexuální zneužití 13,3 % (25 osob).

	osoby neprovozující SM aktivity celkem		osoby provozující SM aktivity s absencí SM sex. variace		osoby neprovozující SM aktivity jako realizaci sex. variace	
muži	4	2,92 %	5	3,25 %	4	2,92 %
ženy	22	27,94 %	17	17,68 %	21	24,15 %

Tabulka č. 14 - výskyt pohlavního zneužití

H23: Mezi osobami, které neprovozují sadomasochistické aktivity a osobami, které tyto aktivity provozují, neexistuje signifikantní rozdíl v množství výskytu znásilnění.

Uvedené skupiny se statisticky významně neliší ($p=0,361$), hypotéza byla potvrzena. Osoby, které neprovozují sadomasochistické aktivity v 9 % (18 osob) uvedly, že byly prožily znásilnění. Z osob, které tyto aktivity provozují uvedlo znásilnění 11,5 % (41 osob).

H24: Mezi osobami, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace a osobami, které tyto aktivity provozují jako realizaci sadomasochistické sexuální variace neexistuje signifikantní rozdíl v množství výskytu znásilnění.

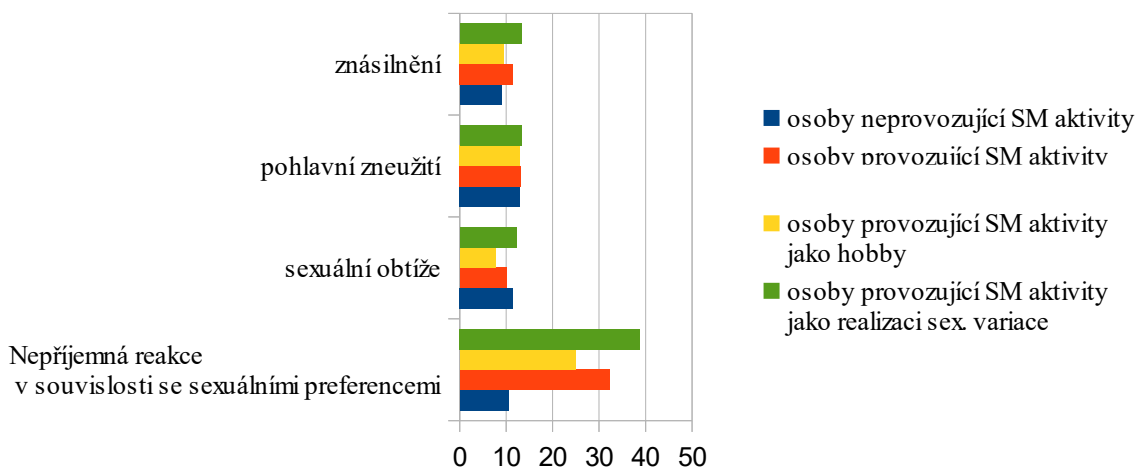
Uvedené skupiny se statisticky významně neliší ($p=0,257$), hypotéza byla potvrzena. Osoby, které provozují sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace v 9,5 % (16 osob) uvedly, že byly znásilněny. Z osob, které tyto aktivity provozují jako realizaci sexuální variace uvedlo znásilnění 13,3 % (25 osob).

	osoby neprovozující SM aktivity celkem		osoby provozující SM aktivity s absencí SM sex. variace		osoby neprovozující SM aktivity jako realizaci sex. variace	
muži	1	0,73 %	1	0,65 %	6	4,38 %
ženy	17	21,59 %	15	15,60 %	19	21,85 %

Tabulka č. 15 - výskyt znásilnění

zkoumané hodnoty	osoby neprovozující SM aktivity	osoby provozující SM aktivity celkem	osoby provozující SM aktivity s absencí SM sex. variace	osoby provozující SM aktivity jako realizaci sex. variace	p hodnota
	průměr				
nepříjemná reakce v souvislosti s vašimi sexuálními preferencemi	10,5 %	32,2 %			0,0001
			24,9 %	38,8 %	0,005
sexuální obtíže	11,5 %	10,1 %			0,602
			7,7 %	12,2 %	0,155
pohlavní zneužití	13 %	13,2 %			0,956
			13,0 %	13,3 %	0,938
znásilnění	9 %	11,5 %			0,361
			9,5 %	13,3 %	0,26

Tabulka č. 16 – potenciálně přidružené negativní jevy

Graf č. 9 - potenciálně přidružené negativní jevy

10. Diskuse

Tato část je věnována rozboru zjištěných informací a jejich porovnání s již realizovanými výzkumy, uvedenými v teoretické části této práce. Představeny jsou rovněž možnosti dalšího výzkumu v návaznosti na zjištěné skutečnosti.

Množství respondentů, kteří projeví o účast na výzkumu zájem, hodnotím pozitivně. Vzhledem k tématu jsem měla jisté obavy o shromáždění dostatečně velkého vzorku, ale domnívám se, že vstřícná komunikace, osvětlení účelů výzkumu i motivace v podobě odměn mohly k výslednému množství respondentů znatelně přispět.

O vyplnění dotazníku projevily podstatně vyšší zájem ženy než muži, a to v případě všech tří porovnávaných skupin. V souvislosti se sexuálními variacemi se hovoří častěji o mužích – o tom, jaký je výskyt sexuálních variací mezi ženami, se toho dosud tolik neví, na obě pohlaví je v souvislosti se sexualitou nahlíženo určitým „dvojím metrem“. Pro příklad muž, který by nahý exhiboval v otevřeném okně, vyvolá zřejmě více pobouření a bude pravděpodobněji označen za sexuálního devianta, či dokonce delikventa, než pokud by na jeho místě stála žena. To, že se ženy v souvislosti se svými sexuálními preferencemi nedostávají tak často do konfliktu se zákonem, či že nevyhledávají v souvislosti s touto problematikou tak často pomoc odborníka však neznamena, že se jich tato problematika nijak netýká, byť možná v menší míře než mužů. Domnívám se, že anonymní výzkumy, prezentující sexualitu v celé její pestrosti jako přirozenou věc i s jejími variacemi, mohou pomoci lépe zmapovat tuto z mého pohledu dosud méně probádanou oblast.

Průměrný věk respondentů, kteří se výzkumu zúčastnili, byl 29,78 roku a nejvíce respondentů se pohybovalo v rozmezí mezi 20 – 30 lety, což může být dáno způsobem šíření dotazníku, tedy prostřednictvím internetu, sociálních sítí a mimo jiné ve skupinách sdružujících zájemce o účast na výzkumu. Lze se domnívat, že skupiny sdružující zájemce o výzkum mohou ve velké míře oslovovat osoby z řad studentů a mladších ročníků, kteří recipročně vzájemně vyplňují dotazníky. Tyto skupiny však byly vyváženy množstvím skupin, sdružujících osoby se zájmem o sadomasochistické aktivity. S nejvíce zastoupeným věkovým rozmezím lze spojit také informace o nejvyšším dosaženém vzdělání – 45,97 % (265 respondentů) uvedlo střední vzdělání s maturitou. Právě věkové rozmezí může mít z mého pohledu vliv na výsledky jednotlivých položek – zkoumané osobnostní charakteristiky se mohou během života vyvíjet, hodnocení spokojenosti ve zkoumaných oblastech také, stejně jako počet negativních zkušeností, prožitých v souvislosti se sexuálními preferencemi. Domnívám se proto, že při podrobnějším výzkumu by bylo zajímavé zaměřit

se podrobněji na souvislost věkových skupin s průměrnými skóry ve zkoumaných kategoriích. Věk samozřejmě není jedinou proměnnou, která má na tyto oblasti vliv, je však jistě zajímavé a z hlediska vědeckého poznání přínosné se touto souvislostí rovněž zabývat, opět s přihlédnutím k rozdělení do jednotlivých porovnávaných skupin.

Jako problémovou položku v rámci základních demografických údajů vnímám zjišťování sexuální orientace respondentů, neboť se na základě sebraných dat domnívám, že v některých případech respondenti zcela nerozlišují mezi sexuální orientací a sexuálním chováním. To může být také důvodem pro poměrně vysokou četnost respondentů uvádějících bisexuální orientaci (131 respondentů, 23,56 %). To, že člověk realizuje intimní aktivity s jedincem toho či onoho pohlaví ještě nutně nepředznamenává jeho sexuální orientaci, nýbrž pouze chování jako takové. Například uvedená odpověď „dominantní“ či „BDSM“ odkazuje spíše k aktivitám, případně roli respondenta v rámci sexuálních aktivit, ne však k tomu, do koho se zamilovává, kdo jej citově přitahuje. Domnívám se tedy, že by v budoucím výzkumu bylo vhodné tuto položku detailněji specifikovat, aby byla odlišnost mezi orientací a chováním zcela jasná a nemohlo tak potenciálně dojít ke zkreslení dat.

Zjištěné poznatky z okruhu osobnostních charakteristik byly porovnány s Wismeijerovými (2013) závěry. Data z této práce se se zmíněným výzkumem shodují pouze u jedné položky, a to u otevřenosti novým zkušenostem, kde osoby provozující sadomasochistické aktivity vykazují signifikantně vyšší hodnoty než ty, které je neprovozují, a to jak v uvedeném výzkumu, tak rovněž v tomto. Dále však nebylo potvrzeno, že by osoby, které tyto aktivity provozují byly méně neurotické, více extravertní, méně přívětivé a více svědomité. Byla však nalezena signifikantní odlišnost v míře přívětivosti mezi porovnávanými dvěma skupinami, které sadomasochistické aktivity provozují. Co se týče škály svědomitosti, v případě obou skupin realizátorů byly výsledné hodnoty v porovnání se skupinou, která tyto aktivity nerealizuje, na rozdíl od předchozího výzkumu dokonce nižší.

Domnívám se, že odlišné výsledky těchto výzkumů mohou být dány nedostatečným vymezením vzorku v případě předchozího výzkumu, resp. se domnívám, že i v předchozím výzkumu se mezi respondenty vzhledem k navrženému designu mohly objevit jak osoby provozující sadomasochistické aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace, tak osoby provozující je jako realizaci své sexuální variace, nicméně v jiném poměru, než v případě tohoto výzkumu a tento odlišný poměr mohl být příčinou rozdílných výsledků. Současně se domnívám, že při opakování výzkumů na toto téma, které se detailněji zaměří na rozlišení zmíněných dvou skupin realizátorů, budou velmi pravděpodobně výsledná data mezi jednotlivými výzkumy v souladu. Na nižší hladinu neuroticismu a vyšší extraverci

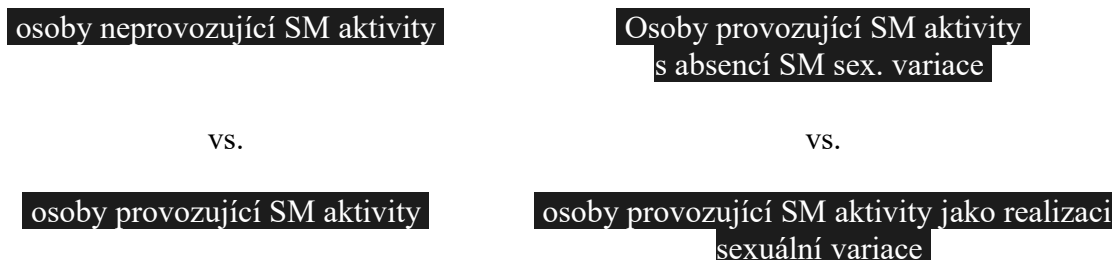
by skutečně bylo možné při podrobnějším statistickém zpracování usuzovat, ovšem pouze při porovnání osob, které sadomasochistické aktivity provozují s absencí SM sex. variace, s osobami nerealizujícími tyto aktivity.

Tento výzkum představil několik vybraných oblastí, spojených s realizací sadomasochistických aktivit. Na základě zjištěných dat se však otevírá celá řada dalších otázek s možností následné praktické aplikace nových poznatků například v poradenské praxi, které vyžadují další a zcela jistě podrobnější prozkoumání na větším vzorku. Je však třeba dodat, že delší testová baterie může na jedné straně sice přinést detailnější a přesnější výsledky, nicméně časové nároky na její vyplnění mohou být (společně s faktem, že se jedná o intimní tematiku) odrazující pro některé respondenty. V souvislosti s tím vnímám jako důležitý důraz na informování potenciálních respondentů o účelech a potenciálních přínosech takového výzkumu a dále také důraz na motivaci, opět například formou odměn pro respondenty, které by vyvážíly delší čas věnovaný vyplňování dotazníku.

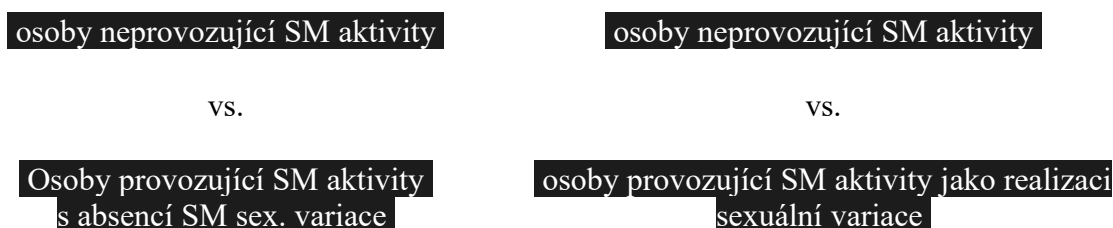
V otázce porovnávaných skupin bych pro další výzkum navrhovala podrobnější srovnání, tedy nejen porovnání osob, které sadomasochistické aktivity provozují a osoby, které nikoliv, a osoby, které tyto aktivity provozují s absencí sadomasochistické sexuální variace a osoby, které tyto aktivity provozují jako realizaci své sexuální variace, ale současně i porovnání osob, které tyto aktivity neprovozují, s osobami, které tyto aktivity realizují s absencí sadomasochistické sexuální variace a dále porovnání osob, které tyto aktivity neprovozují, s osobami, které tyto aktivity provozují jako realizaci jejich sexuální variace, viz. obr. č. 3. Dále by jistě zasloužilo podrobnější prozkoumání téma sadomasochistických aktivit jako specifické formy copingové strategie.

Dále navrhuji zaměřit se na podrobnější kategorizaci porovnáním výsledků mužů a žen. Dále bych se zaměřila na porovnání výsledků v kontextu s preferovanou rolí jednotlivce (dominantní / submisivní / switch, tedy střídající tyto role). Domnívám se totiž, že výsledky mohou souviset nejen s motivací k daným aktivitám, ale také s příslušností k určitému pohlaví a již zmíněné preferované roli jedince v rámci těchto aktivit. Dále by bylo možné porovnat tyto preferované role s tím, jakou roli respondenti zastávají mimo intimní aktivity ve svém partnerském životě a jakou roli zastávají v profesním životě, čímž by bylo potenciálně možné potvrdit či vyvrátit stereotypní, avšak nepotvrzený předpoklad, že lidé, kteří se sadomasochistickým aktivitám věnují v nich preferují obvykle právě opačnou roli, než jakou v běžném životě zastávají.

Srovnávané skupiny v rámci aktuálního výzkumu:

Další navrhované srovnání skupin:

Obrázek č. 3 – aktuální a navrhované skupiny k porovnání v rámci výzkumu

Dále by také bylo možné zabývat se tím, zda, s jakou motivací, případně jak často, se realizace sadomasochistických aktivit pojí s fetišistickými aktivitami, či s aktivitami, které by bylo možné označit jako spadající do oblasti fetišistického transvestitismu, neboť se v obou případech jedná o aktivity, které se se sadomasochismem mohou prolínat (př. fetišistický sadomasochismus) a zároveň se rovněž vyskytují ve spektru aktivit, označovaném jako BDSM, které je dnes mnohdy vnímáno jako synonymum pro sadomasochistické aktivity a zkoumáno jako komplexní celek.

Co se týče osobnostních charakteristik, vzhledem k přehlednosti, snadnému způsobu vyplnění i následného vyhodnocení, a také vzhledem k možnosti porovnání se stávajícími výsledky bych navrhovala opět využít NEO pětifaktorový osobnostní inventář, a to ve verzi NEO-FFI. Možné by bylo rovněž využít verzi NEO-PI-R, která však obsahuje 240 položek a tím značně prodlužuje čas potřebný k vyplnění dotazníku, jak již bylo uvedeno výše. Benefitem této verze by však byly zcela jistě přesnější výsledky.

V okruhu zaměřeném na spokojenost bych pro další výzkum využila komplexní dotazník, konkrétně bych navrhovala využít Dotazník životní spokojenosti od autorů Jochen Fahrenberg, Michael Myrtek, Jörg Schumacher a Elmar Brähler, případně jeho vybrané okruhy Vlastní osoba, Manželství a partnerství, a Sexualita. Jsem si vědoma toho, že pouze jedna otázka, zaměřená na každou ze zkoumaných oblastí nemusí dostatečně

detailně postihnout skutečný stav a čím méně položek, tím více mohou vypovídat o aktuálním naladění než o dlouhodobé míře spokojenosti s tou kterou oblastí.

V návaznosti na spokojenost se sexuálním životem a vzhledem k tomu, že pro tuto práci vnímám sexualitu jako klíčovou oblast, bych navrhovala připojení otázek věnovaných sexuálnímu chování, konkrétně zkušenostem a výskytu jednotlivých sexuálních aktivit a také jejich preferenci. Východiskem pro tuto část by byl dotazník sexuálního chování (resp. jeho vybrané části), který uvádí Weiss a Zvěřina jako podklad k publikaci *Sexuální chování v ČR - situace a trendy* (2012).

V okruhu zaměřeném na potenciálně přidružené negativní jevy by bylo možné detailněji se zaměřit na již zkoumané oblasti, tzn. v případě negativních zkušeností souvisejících se sexuálními preferencemi lze podrobněji zjišťovat o jakou zkušenost šlo a v jaké situaci, s jakým člověkem či skupinou se tato zkušenost pojí. Co se týče výskytu sexuálních poruch, lze se konkrétně ptát o jaké poruchy se jedná a zda jde pouze subjektivně vnímaný diskomfort respondenta, nebo o poruchu, která byla diagnostikována odborníkem. V případě výskytu sexuálního zneužití se lze opět potenciálně podrobněji doptat například na věk, osobu pachatele (rodinný příslušník / cizí osoba / ...) a současně na to, zda šlo nejen o zneužití ve smyslu vymezení tohoto činu zákonem, ale zda se rovněž respondent cítí poškozen, nebo zda šlo o aktivity, ke kterým dobrovolně svolil (například situace, kdy se jedná o mladý pár, ve kterém je jeden nebo oba pod hranicí patnácti let, ale přesto se rozhodnou s některými aktivitami zcela dobrovolně experimentovat). V otázce znásilnění se lze opět zabývat osobou pachatele (partner / známá osoba / neznámá osoba) a rovněž tím, zda byl tento čin nahlášen, neboť ne každý z těchto případů oběť nahlásí.

Navazující výzkum bych navrhovala rozšířit nejen vertikálně, tedy do hloubky, do větších podrobností v již uvedených otázkách, ale také horizontálně, tedy připojit témata, která s již zmíněnými mohou velmi úzce souviset. Konkrétně bych navrhovala zaměření na výskyt psychických obtíží v porovnávaných skupinách, dále výskyt domácího násilí a preference, týkající se sexuálních fantazií.

Výzkumy zaměřené na výskyt psychických obtíží jsem již uváděla v kapitole 4.3. Jde o jednu z oblastí, která dosud na neklinické populaci nebyla příliš zkoumána, a proto bych navrhovala její zařazení do výzkumu a uchopení výsledných dat v kontextu s výše uvedenými zkoumanými oblastmi.

Poměrně málo informací, resp. prakticky množství blížící se nule, máme o problematice domácího násilí ve vztazích, zahrnujících sadomasochistické aktivity, jak zmiňuje Pitagora (2015). Jedná se přitom o z mého pohledu významnou oblast a téma,

které by mohlo být pro odborníky velmi podstatné při poradenské a terapeutické práci. Jak jsem již v teoretické části uváděla v souvislosti s BDSM, BDSM jako takové je konsensuální aktivitou, stejně tak partnerský sadomasochismus, nicméně stejně jako v případě vztahů, kde se toto chování nevyskytuje vůbec, nelze výskyt nekonsensuálních násilných aktivit bohužel vyloučit. Jejich prevalence, či konkrétní forma, je však dosud otázkou, která zůstává nezodpovězena.

Jako další oblast, vhodnou k výzkumu a k propojení s již v tomto výzkumu zkoumanými oblastmi, vnímám souvislost realizace sadomasochistických aktivit s psychickými obtížemi. V teoretické části, v kapitole 4.3, jsem již zmiňovala několik prací na toto téma, ale opět se jedná o poměrně novou oblast a data, která dosud nejsou příliš dávána do souvislosti s osobností jedince, jako komplexním a individuálním celkem.

Poslední oblastí, kterou bych navrhovala navazující výzkum doplnit, je téma fantazií. V kapitole 4.7 jsem uvedla, že výskyt sadomasochistických fantazií je zřejmě častější, než výskyt realizace takových aktivit. Ráda bych se tedy zaměřila na to, jak časté tyto fantazie mohou být a jakou roli v nich respondenti preferují v souvislosti s charakteristikami jako je pohlaví, věk, realizace či nerealizace sadomasochistických aktivit a jejich role k nim a v neposlední řadě i souvislost s potenciálně přidruženými negativními jevy.

Závěr

Tato práce nabídla přehled aktuální úrovně poznání problematiky sadomasochistických aktivit, vymezení tohoto pojmu a odlišení aktivit od variace, zájmu či copingové strategie od niterné potřeby.

Výzkum se zaměřil na tři konkrétní oblasti, a to na osobnostní charakteristiky, spokojenost a potenciálně přidružené negativní jevy. Porovnávala byla skupina osob, realizujících sadomasochistické aktivity a skupina osob, která tyto aktivity nerealizuje. Z hlediska dosavadních výzkumů bylo inovativním krokem zařazení detailnějšího dělení zkoumaných skupin, a to dále na osoby, které provozují tyto aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace a osoby, které tyto aktivity provozují jako realizaci své sexuální variace, tedy osoby, u nichž bychom naopak mohli hovořit o sadomasochistické sexuální variaci.

V rámci zkoumání osobnostních charakteristik bylo zjištěno, že osoby realizující sadomasochistické aktivity se signifikantně neliší od osob, které tyto aktivity neprovozují v úrovni neuroticismu, extraverte a přívětivosti. Jsou však signifikantně otevřenější vůči zkušenostem a méně svědomité.

Dále bylo zjištěno, že osoby, které sadomasochistické aktivity provozují s absencí sadomasochistické sexuální variace, či jako realizaci sexuální variace se signifikantně neliší v úrovni neuroticismu, extraverte, otevřenosti vůči zkušenostem a svědomitosti. Osoby provozující tyto aktivity jako realizaci sexuální variace jsou však signifikantně méně přívětivé.

V rámci zkoumání spokojenosti bylo zjištěno, že osoby realizující sadomasochistické aktivity se signifikantně neliší od osob, které tyto aktivity neprovozují v oblasti osobní spokojenosti, spokojenosti se sexuálním životem, ani spokojenosti v partnerství.

Dále bylo zjištěno, že osoby, které sadomasochistické aktivity provozují s absencí sadomasochistické sexuální variace, či jako realizaci sexuální variace se signifikantně neliší v úrovni spokojenosti se sexuálním životem a spokojenosti v partnerství. Osoby provozující tyto aktivity s absencí sadomasochistické sexuální variace však vykazují signifikantně vyšší úroveň osobní spokojenosti.

V rámci zkoumání potenciálně přidružených negativních jevů bylo zjištěno, že osoby realizující sadomasochistické aktivity se signifikantně neliší od osob, které tyto aktivity neprovozují v oblasti sexuálních obtíží, výskytu sexuálního zneužití a znásilnění. Zaznamenán u nich byl však signifikantně vyšší výskyt negativních zkušeností v souvislosti s jejich sexuálními preferencemi.

Dále bylo zjištěno, že osoby, které sadomasochistické aktivity provozují s absencí sadomasochistické sexuální variace, či jako realizaci sexuální variace se signifikantně neliší v úrovni negativních zkušeností, sexuálních obtíží, výskytu pohlavního zneužití a znásilnění. Osoby provozující tyto aktivity jako realizaci sexuální variace však vykazují signifikantně vyšší výskyt negativních zkušeností v souvislosti s jejich sexuálními preferencemi.

Na základě zjištěných výsledků lze říci, že nejen v souvislosti s realizací sadomasochistických aktivit, ale také v souvislosti s motivací k nim lze nalézt mezi vybranými skupinami signifikantní odlišnosti. Dále je třeba uvést, že toto téma nabízí široké pole k dalšímu, podrobnějšímu zkoumání a pro účely odborného poznání detailnějšímu vymezení osob, u nichž představují sadomasochistické aktivity specifický koníček či copingovou strategii a osob, u nichž bychom z hlediska motivace k těmto aktivitám mohli hovořit o sadomasochistické sexuální variaci. Směrem, kterým se může budoucí výzkum ubírat je rovněž porovnání osob, u nichž lze hovořit z klinického hlediska o poruše a osob, u nichž by bylo na místě uvažovat spíše o tzv. sexuálním zájmu.

Věřím, že výsledky této práce podnítí nejen další zájem o zkoumání této problematiky, ale napomohou k jejímu osvětlení i lidem, kteří se ve své odborné praxi s tímto tématem setkávají.

Seznam použité literatury

- Agree, L. (2014). *The Experience of Being in a Long Term, Monogamous, Heterosexual Relationship That Regularly Incorporates BDSM* (Dizertační práce). Farmington Hills: MiSPP.
- Ambler, J., Lee, E., Klement, K., Loewald, T., Comber, E., Hanson, S., Cutler, B., Cutler, N., Sagarin, B. (2016). Consensual BDSM Facilitates Role-Specific Altered States of Consciousness: A Preliminary Study. *Psychology of Consciousness: Theory, Research, and Practice*, 4(1), 75-91.
- Baker, A. (2016). Sacred kink: finding psychological meaning at the intersection of BDSM and spiritual experience. *Sexual and Relationship Therapy*, 1-14.
- Baumeister, R. (1989). *Masochism and the self*. London: Psychology Press.
- Beerschoten, K. (2014). *BDSM Experiences, Relationships, and Scenes in Southern Dominants* (Dizertační práce). Chicago: Institute for Clinical Social Work.
- Beres, M., MacDonald, J. (2015). Talking About Sexual Consent: Heterosexual women and BDSM. *Australian Feminist Studies*, 30(86), 418–432.
- Brown, S. L., Roush, J. F., Mitchell, S. M. Cukrowicz, K. C. (2017). Suicide Risk Among BDSM Practitioners: The Role of Acquired Capability for Suicide. *Journal of clinical psychology*, 73: 1642–1654.
- Brzek, A. (1997). *Sexuologie pro právníky*. Praha: Karolinum.
- Carlström, Ch. (2012). *Pleasure and Pain: BDSM in Relationships*. Poster session presented at the International Academy of Sex Research, IASR. Lisbon/Estoril, Portugal.
- Carlström, Ch. (2017). BDSM, Interaction Rituals and Open Bodies. *Sexuality & Culture*, 22: 209.
- Conolly, P. (2006). Psychological Functioning of Bondage/Domination/Sado-Masochism (BDSM) Practitioners. *Journal of Psychology & Human Sexuality*, 18(1), 79-120.
- Crepault, E., Couture, M. (1980). Men's erotic fantasies. *Archives of Sexual Behavior*, 9, 565–581.
- Csikszentmihalyi, M. (1991). *Flow: the psychology of optimal experience*. New York: HarperPerennial.

- Cutler, B. (2003). *Partner selection, power dynamics, and sexualbargaining in self-defined BDSM couples* (Dizertační práce). San Francisco: The institute for Advanced Study od Human Sexuality.
- Čičmanec, N. (2009). *Sadomasochismus – sexuální variace, životní styl* (Diplomová práce). Zlín: Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně.
- Čírtková, L. (2008). *Moderní psychologie pro právníky*. Praha: Grada Publishing a. s.
- Dancer, P. L., Kleinplatz, P. J., Moser, C. (2006). 24/7 SM slavery. *Journal of Homosexuality*, 50, 81-101.
- DeGroot, J. M., Carmack, H. J., Quinlan, M. M. (2015). “Topping from the Bottom”: Relational Convergence of Meaning in Domestic Discipline Relationships. *Sexuality & Culture*, 19: 85. <https://doi.org/10.1007/s12119-014-9247-0>
- Dietrich, A. (2003). Functional neuroanatomy of altered states of consciousness: The transient hypofrontality hypothesis. *Consciousness And Cognition*, 12(2), 231-256.
- Dobešová, I. (2015). *Sexuální deviace - sadomasochismus a jeho vliv na společnost* (Bakalářská práce). Zlín: Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně.
- Drozdenová, A. (2017). *Empatie u lidí praktikujících BDSM* (Bakalářská práce). Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci.
- *DSM-5: diagnostický a statistický manuál duševních poruch*, 2015. Praha: Hogrefe - Testcentrum.
- Ernulf, K. E., Innala, S.M. (1995). Sexual Bondage - A Review and Unobtrusive Investigation. *Archives of Sexual Behavior*, 24, 631-654.
- Faccio, E., Casini, C., Cipolletta, S. (2013). Forbidden games: the construction of sexuality and sexual pleasure by BDSM ‘players’. *Culture, Health & Sexuality*, 16(7), 752-764.
- Freeburg, M. N., & McNaughton, M. J. (2017). *Fifty Shades of Grey: Implications for Counseling BDSM Clients*. VISTAS 2017.
- Friedman, S., Castaldo, A., Pollitt, J. L. (2014). Becoming kink-aware – a necessity for sexuality professionals. *Sexual and Relationship Therapy*, 30(2), 196-210.
- Frías, A., González, L., Palma, C., Farriols, N. (2017). Is There a Relationship Between Borderline Personality Disorder and Sexual Masochism in Women? *Archives of Sexual Behavior*, 46(3), 747-754.
- Garrot, R. (2008). *The effects of psychotherapists' values on their work with clients who practice consensual sexual sadomasochism* (Dizertační práce). Massachusetts School of Professional Psychology.

- Gemberling, T. M., Cramer, R. J., & Miller, R. S. (2015). BDSM as sexual orientation: A comparison to lesbian, gay, and bisexual sexuality. *Journal of Positive Sexuality*, 1, 37-43.
- Gebhard, P. H., Johnson, A. B. (1979). *The Kinsey Data: Marginal Tabulations of the 1938-1963 Interviews Conducted by the Institute for Sex Research*. Philadelphia: W.B. Saunders.
- Geddes, L. (2009). Spanking brings couples together. *New Scientist*, 201(2701), 13.
- Glyde, T. (2015). BDSM: psychotherapy's grey area. *The Lancet Psychiatry*, 2(3), 211-213.
- Grossová, M. (2017). *"Poutavě spoutané" - cyklus fotografických koláží stylizovaného aktu* (Bakalářská práce). Plzeň: PedF ZČU.
- Hamer, W. (2016). *BDSM and Helpseeking: An Exploratory Qualitative Survey* (Diplomová práce). Auckland University of Technology.
- Hébert, A., & Weaver, A. (2014). *An examination of personality characteristics associated with BDSM orientations*. *Canadian Journal of Human Sexuality*, 23 (2), 106.
- Hébert, A., Weaver, A. (2015). Perks, problems, and the people who play: A qualitative exploration of dominant and submissive BDSM roles. *Canadian Journal of Human Sexuality*, 24(1), pp. 49–62.
- Hegerová, H. (2017). *Bondage jako praktika intimacy* (Diplomová práce). Olomouc: PedF UP.
- Hoff, G. (2006). Power and Love: Sadomasochistic Practices in Long-Term Committed Relationships. *Electronic Journal of Human Sexuality*, 9.
- Holt, K. (2016). Blacklisted: Boundaries, Violations, and Retaliatory Behavior in the BDSM Community. *Deviant Behavior*, 37(8), 917-930.
- Holvoet, L., Huys, W., Coppens, V., Seeuws, J., Goethals, K., Morrens, M. (2017). Fifty Shades of Belgian Gray: The Prevalence of BDSM-Related Fantasies and Activities in the General Population. *The Journal of Sexual Medicine*, 14(9), 1152-1159.
- Hunt, M. (1974). *Sexual behavior in the 1970s*. Chicago: Playboy Press.
- Jaskanwaljeet, K. (2014). Bondage/Discipline, Dominance/Submission, Sadism/Masochism – The Emerging Subculture. *UC Merced Undergraduate Research Journal*, 7(2), 68 – 73.

- Janus, S. S., Janus, C. L. (1993). *The Janus Report on Sexual Behavior*. New York: John Wiley & Sons.
- Joyal, C. C., Carpentier, J. (2016). The Prevalence of Paraphilic Interests and Behaviors in the General Population: A Provincial Survey. *The Journal of Sex Research*, 54(2), 161-171.
- Joyal, C. C., Cossette, A., Lapierre, V. (2015). What Exactly Is an Unusual Sexual Fantasy? *The Journal Of Sexual Medicine*, 12(2), 328-340.
- Jozífková, E. (2016). *Hierarchie a chování člověka. BDSM jako alternativní sexuální chování* (Dizertační práce). Praha: 1. LF UK.
- Jozífková, E. (2007). *Sexuální submisivita, dominance a fenomén sadomasochismu* (Dizertační práce). Praha, UK.
- Kelsey, K., Stiles, B., Spiller, L. Diekhoff, G. (2013). Assessment of therapists' attitudes towards BDSM. *Psychology and Sexuality*, 4(3), 255-267.
- Klapilová, K., Binter, J., Radim, K., Flégr, J. (2016). Seeking for sexual normality: sexual activities across Czech population. *The Journal of Sexual Medicine*, 13(5), 226.
- Klement, K., Lee, E., Ambler, J. (2016). Extreme rituals in a BDSM context: the physiological and psychological effects of the 'Dance of Souls'. *Culture, Health & Sexuality*, 19(4), 453-469.
- Kolářský, A. (2007). Aleš Kolářský: Prosím žádný hon na devianty. *Zdravotnictví a medicína*. Dostupné online: <https://zdravi.euro.cz/rozhovory/predstavujeme/312739>
- Kolářský, A. (2008). *Jak porozumět sexuálním deviacím*. Praha: Galén.
- Kolmes, K., Stock, W., Moser, Ch. (2006). Investigating Bias in Psychotherapy with BDSM Clients. *Journal of Homosexuality*, 50(2-3), 301-324.
- Lawrence, A., Love-Crowell, J. (2007). Psychotherapists' Experience with Clients Who Engage in Consensual Sadomasochism: A Qualitative Study. *Journal of Sex & Marital Therapy*, 34(1), 67-85.
- Lee, E. (2013) *Theories and Data: Measurable Changes in Body and Mind during SM*. Slideplayer [online prezentace]. Přístup dne 26.2.2016 z <http://slideplayer.com/slide/6201218/>
- Lindemann, D. (2011). BDSM as therapy? *Sexualities*, 14(2), 151-172.
- Luo, S., Zhang, X. (2017). Empathy in female submissive BDSM practitioners. *Neuropsychologia*, -.
- Meyer, C. (2016). *Resolving conflicts in marriages with a BDSM-identified partner* (Dizertační práce). Alliant International University.

- *Mezinárodní statistická klasifikace nemocí a přidružených zdravotních problémů: MKN-10: desátá revize*, 2008. Praha: Bomton Agency.
- Moser, C., Kleinplatz, P.J. (2006). Introduction: The state of our knowledge on SM. *Journal of Homosexuality*, 50, 1-15.
- Mourová, Z. (2012). *Dominance, submisivita a hranice ve vztazích* (Diplomová práce). Brno: FSS MU.
- Newmahr, S. (2010). Rethinking Kink: Sadomasochism as Serious Leisure. *Qualitative Sociology*, 33(3), 313-331.
- Nichols, A., Fedor, J. (2015). Sex Therapy with Clients who Practice Kink. *System Sex Therapy, Second Edition*. New York: Routledge.
- Nielsen, M. (2010). Safe, Sane, and Consensual Consent and the Ethics of BDSM. *International Journal of Applied Philosophy*, 24(2), 265-288.
- Nordling, N., Sandnabba, N. K., Santilla, P. V. (2000). The Prevalence and Effects on Self-Reported Childhood Sexual Abuse Among Sadomasochistically Oriented Males and Females. *Journal of Child Sexual Abuse*, 9.
- Nordling, N., Sandnabba, N. K., Santilla, P., Alison, L. (2006). Differences and similarities between gay and straight individuals involved in the sadomasochistic subculture. *Journal of Homosexuality*, 50, 41-57.
- Pascoal, P. M., Cardoso, D., Henriques, R. (2015). Sexual satisfaction and distress in sexual functioning in a sample of the BDSM community: A comparison study between BDSM and non-BDSM contexts. *Journal of Sexual Medicine*, 12, 1052-1061.
- Peterson, Z. (2017). *The Wiley Handbook of Sex Therapy*. Chichester: John Wiley & Sons.
- Pitagora, D. (2015). Intimate partner violence in sadomasochistic relationships. *Sexual and Relationship Therapy*, 31(1), 95-108.
- Pospíšil, M. (2011). *Vnitřní coming out u lidí praktikujících BDSM* (Postupová práce). Olomouc: FF UPOL.
- Pospíšil, M. (2013). *Vnitřní coming out u lidí praktikujících BDSM* (Diplomová práce). Olomouc: FF UPOL.
- Prior, E. (2015). Does BDSM Power Exchange Among Women Reflect Casual Leisure? An Exploratory Qualitative Study. *Journal of Positive Sexuality*, 2015.
- Rejřňáková, L. (2014). *Sexuální hry se zaměřením na konsenzuální sadomasochismus (BDSM)* (Bakalářská práce). Pardubice: Univerzita Pardubice.

- Richters, J., De Visser, R. O., Rissel, CH. E. (2008). Demographic and Psychosocial Features of Participants in Bondage and Discipline, “Sadomasochism” or Dominance and Submission (BDSM): Data from a National Survey. *The Journal of Sexual Medicine*, 5(7), 1660-1668.
- Roush, J. Brown, S., Mitchell, S., Cukrowicz, K. (2017). Shame, Guilt, and Suicide Ideation among Bondage and Discipline, Dominance and Submission, and Sadomasochism Practitioners: Examining the Role of the Interpersonal Theory of Suicide. *Suicide and Life-Threatening Behavior*, 47(2), 129-141.
- Řezníčková, Z. (2011). *Proces coming outu u žen se zaměřením na BDSM* (Bakalářská práce). Praha: FHS UK.
- Řezníčková, Z. (2016). Jsem „opravdový“ sadomasochista? [Sexuální variace]. Retrieved from <http://sexualnivarie.cz/2016/01/12/jsem-opravdovy-sadomasochista/>
- Řezníčková, Z. (2016). *Specifika reaktivity v zátěžové situaci u osob provozujících sadomasochistické aktivity* (Bakalářská práce). Praha: FF UK.
- Řezníčková, Z. (2016). Stopka: výhody a limity. [Sexuální variace]. Retrieved from <http://sexualnivarie.cz/2016/01/17/stopka-vyhody-a-limity/>
- Řezníčková, Z. (2016). BDSM: cesta ke změněnému stavu vědomí. *Psychologie dnes*, 10.
- Řezníčková, Z., Pospíšil, M. (2016). Dominantně submisivní vztahy a partnerský sadomasochismus. *Láska ve 21. století: Ročník XIII. Láska ve 21. století, sborník příspěvků*, 85 – 88. Olomouc: Česká asociace studentů psychologie.
- Sadomasochism. In *Wikipedia, The Free Encyclopedia*. Retrieved from <https://en.wikipedia.org/wiki/Sadomasochism>
- Sandnabba, N. K., Santtila, P., Nordling, N. (1999). Sexual Behavior and Social Adaptation Among Sadomasochistically-Oriented Males. *Journal of Sex Research*, 36, 273-282.
- Sagarin, B. J., Cutler, B., Cutler, N. (2009). Hormonal changes and couple bonding in consensual sadomasochistic activity. *Archives of Sexual Behavior*, Apr; 38(2), 186 – 200.
- Sagarin, B. J., Lee, E. M., & Klement, K. R. (2015). Sadomasochism without sex? Exploring the parallels between BDSM and extreme rituals. *Journal of Positive Sexuality*, 1, 32-36.
- Sandnabba, K., Santtila, P., Alison, L., Nordling, N. (2002). Demographics, sexual behaviour, family background and abuse experiences of practitioners of

sadomasochistic sex: A review of recent research. *Sexual and Relationship Therapy*, 17(1), 39-55.

- Santtila, P., Sandnabba, N. K., Alison, L. (2002). Investigation the Underlying Structure in Sadomasochistically Oriented Behavior. *Archives of Sexual Behavior*, 31, 185-196.
- *Sexuální variace*. (2018). Retrieved from <http://sexualnivariece.cz>.
- Shahbaz, C., Chirinos, P. (2017). *Becoming a kink aware therapist*. New York: Routledge, Taylor & Francis Group.
- Silva, A. (2015). *Through Pain, More Gain? - A Survey into the Psychosocial Benefits of Sadomasochism* (Diplomová práce). Oslo: Universitet in Oslo.
- Sprott, R. (2009). Therapy experiences of clients with BDSM sexualities: Listening to a stigmatized sexuality. *Electronic Journal of Human Sexuality*, 12.
- Sprott, R., Hadcock, B. (2017). Bisexuality, pansexuality, queer identity, and kink identity. *Sexual and Relationship Therapy*, 33(1-2), 214-232.
- Sprott, R., Randall, A., Davison, K., Cannon, N., Witherspoon, R. (2017). Alternative or Nontraditional Sexualities and Therapy: A Case Report. *Journal of Clinical Psychology*, 73(8), 929-937.
- Turley, R. (2015). Like nothing I've ever felt before': understanding consensual BDSM as embodied experience. *Psychology & Sexuality*, 7(2), 149-162.
- Turley, E., Monro, S., King, N. (2017). Adventures of pleasure: conceptualising consensual bondage, discipline, dominance and submission, and sadism and masochism as a form of adult play. *International Journal of Play*, 6(3), 324-334.
- Turoczy, A. (2017). *The Process of Developing Functional Relationships Within the Context of BDSM (Bondage-Discipline, Dominance-Submission, Sadomasochism): A Grounded Theory Study* (Dizertační práce). Minneapolis: Capella University.
- Van Der Walt, H. (2014). *Practitioner psychologists' understandings of bondage / discipline, dominance / submission, sadomasochism (BDSM): shared or separate from those who practise it* (Dizertační práce). Canterbury: Canterbury Christ Church University.
- Waldura, J., Arora, I., Randall, A., Farala, J., Sprot, R. (2016). Fifty Shades of Stigma: Exploring the Health Care Experiences of Kink-Oriented Patients. *The Journal of Sexual Medicine*, 13(12), 1918-1929.
- Wang, A. B. (2016). *Predictors of relationship satisfaction in BDSM relationships* (Diplomová práce). San Antonio: The University of Texas.

- Weinberg, T. S. (2006). Sadomasochism and the social sciences: A review of the sociological and social psychological literature. *Journal of Homosexuality*, 50, 17-40.
- Weiss, P., Zvěřina, J. (2012). Sexuální chování v ČR – situace a trendy. Praha: Portál.
- Weiss, P. (2017). Poruchy sexuální preference. Praha: Galén.
- Wignall, L, McCormack, M. (2015). An Exploratory Study of a New Kink Activity: "Pup Play". *Archives of sexual behavior*, 46(3).
- Williams, DJ., Prior, E., Alvarado, T., Thomas, J., Christensen, C. (2016). Is Bondage and Discipline, Dominance and Submission, and Sadomasochism Recreational Leisure? A Descriptive Exploratory Investigation. *The Journal of Sexual Medicine*, Volume 13 , Issue 7 , 1091 – 1094.
- Wismeijer, A. A. J, Van Assen, A. L. M. (2013). Psychological Characteristics of BDSM Practitioners. *The Journal of Sexual Medicine*, 10(8), 1943 – 1952.
- Wright, S. (2006). Discrimination of SM-Identified Individuals. *Journal of homosexuality*, 50. 217-31.
- Wright, S. (2014). Kinky parents and child custody: the effect of the DSM-5 differentiation between the paraphilias and paraphilic disorders. *Archives of Sexual Behavior*, 2014;43:1257–8.

Přílohy

Příloha č. 1: Dotazník

1. osobnostní charakteristiky

- NEO pětifaktorový osobnostní inventář – NEO-FFI (60 otázek)

2. spokojenost

1. Celkově jsem sám (sama) se sebou...
 1. velmi nespokojen(a)
 2. nespokojen(a)
 3. spíše nespokojen(a)
 4. ani spokojen(a) ani nespokojen(a)
 5. spíše spokojen(a)
 6. spokojen(a)
 7. velmi spokojen(a)
2. Máte v současné době partnera či partnerku?
 - Ano
 - 2a. Celkově jsem v partnerství...
 1. velmi nespokojen(a)
 2. nespokojen(a)
 3. spíše nespokojen(a)
 4. ani spokojen(a) ani nespokojen(a)
 5. spíše spokojen(a)
 6. spokojen(a)
 7. velmi spokojen(a)
 - Ne
3. Se svým sexuálním životem jste celkově...
 1. velmi nespokojen(a)
 2. nespokojen(a)
 3. spíše nespokojen(a)
 4. ani spokojen(a) ani nespokojen(a)
 5. spíše spokojen(a)
 6. spokojen(a)
 7. velmi spokojen(a)

3. rozdělení do porovnávaných skupin

4. Zahrnují Vaše sexuální aktivity některé z následujících možností? Působení bolesti, ponižování, omezování vás či druhé osoby.
 - ano
 - 4a. Jsou tyto aktivity nezbytné pro Vaše plné sexuální uspokojení (pokud tyto aktivity neprovozujete, cítíte, že Vám něco chybí, resp. je to víc, než koníček)?
 - Ano
 - Ne
 - ne

4. potenciálně přidružené negativní jevy

5. Setkal(a) jste se někdy s nepříjemnou reakcí v souvislosti s Vašimi sexuálními preferencemi? (např. v rodině, zaměstnání, službách)
- ano
 - ne
6. Trpíte nějakou sexuální poruchou (problémem)?
- ano
 - ne
7. Byl(a) jste někdy v dětství (do 15 let) pohlavně zneužit(a)? (pohlavní zneužití = vykonání soulože s osobou ve věku pod stanovenou hranicí (15 let) nebo v jiný způsob pohlavního zneužití takové osoby, např. obnažování, osahávání, vaginální / orální / anální styk...)?
- ano
 - ne
8. Byl(a) jste někdy znásilněn(a)? (znásilnění = vynucení si pohlavního styku či jiné podobné sexuální aktivity proti vůli; nejedná se o "hru" na znásilnění).
- ano
 - ne

5. demografické údaje

9. Pohlaví:
- muž
 - žena
10. Věk: ____
11. Cítíte se být:
- heterosexuál(ka)
 - homosexuál(ka)
 - bisexuál(ka)
 - jiné: ____
12. Vaše nejvyšší dosažené vzdělání:
- bez vzdělání
 - základní
 - střední bez maturity / vyučen(a)
 - střední s maturitou
 - bakalářské
 - magisterské
 - doktorské
 - jiné: ____

13. Region, ve kterém bydlíte

- Praha
- Středočeský kraj
- Jihočeský kraj
- Plzeňský kraj
- Karlovarský kraj
- Ústecký kraj
- Liberecký kraj
- Královehradecký kraj
- Pardubický kraj
- Kraj Vysočina
- Jihomoravský kraj
- Olomoucký kraj
- Zlínský kraj
- Moravskoslezský kraj

14. Velikost obce, ve které bydlíte

- méně než 2 000 obyvatel
- 2 000 – 5 000 obyvatel
- 5 000 – 10 000 obyvatel
- 10 000 – 50 000 obyvatel
- 50 000 – 100 000 obyvatel
- více, než 100 000 obyvatel